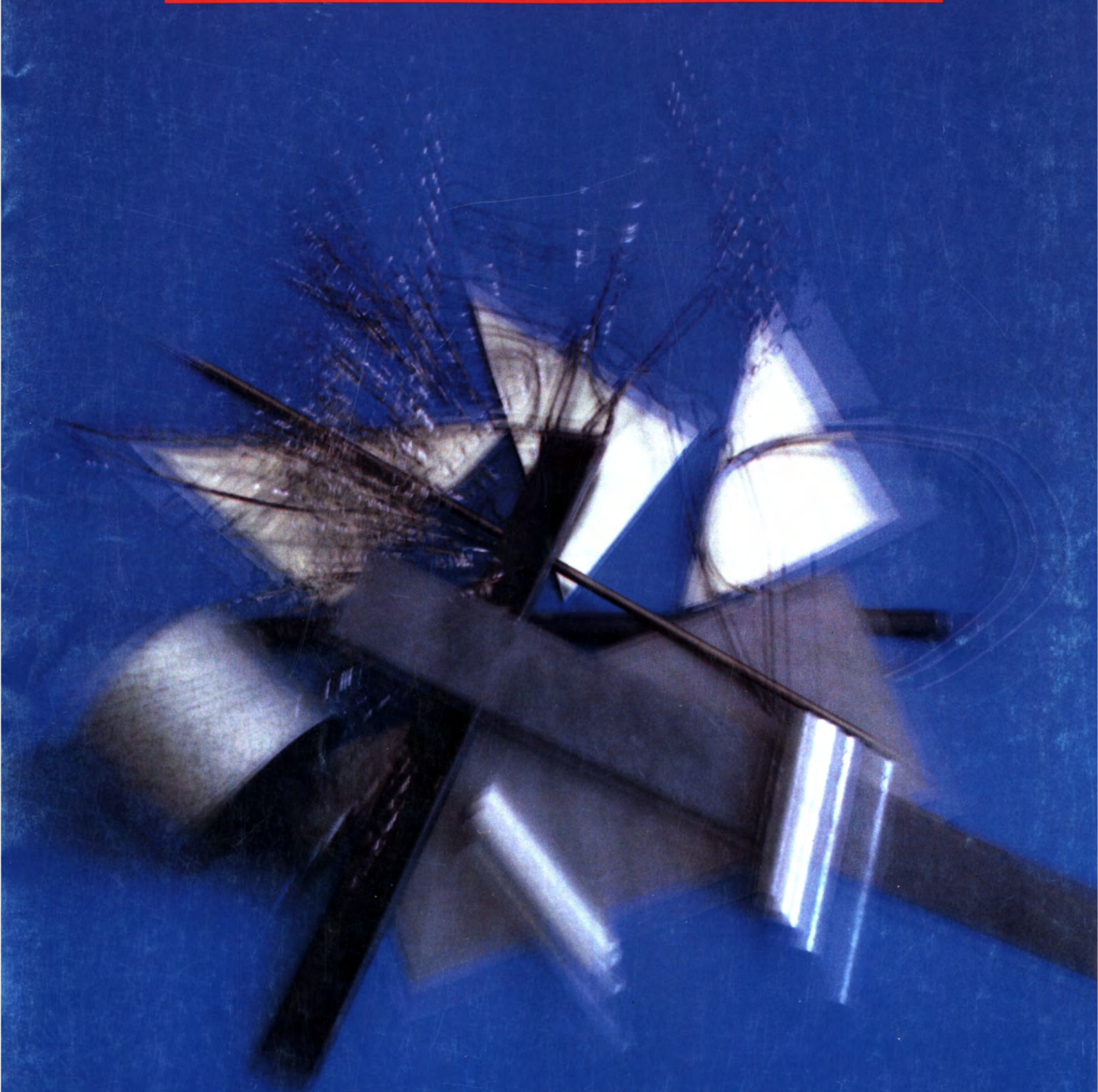

cap de creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argentona
any 11 - època 2 - número 67 - octubre 2003 - exemplar gratuït

-
- Cop al Torrent de Vera
  - El dispensari del Cros
  - Doctor a l'aigua

SERVEIS VETERINARIS D'ARGENTONA

TEL. 93 756 11 10

- **Vacunacions**
- **Desparasitacions**
- **Medicina Interna**
- **Cirurgia**
- **Anàlisis Clínicos**
- **Alimentació**
- **Microxip**
- **Servei a domicili**

**JA POT CONCERTAR
HORA DE VISITA !!**

General Moragues, 2 (davant dependències municipals)
ARGENTONA
vet.argentona@teleline.es

Raffel PAGES®

P E R R U Q U E R I E S
d o n a h o m e n e n s

Perquè la bellesa comença a l'Institut

CENTRE D'ESTÈTICA

d o n a h o m e

Carrer Gran, 8
08310 Argentona
Tel. 93 756 12 74

Horari:
De dilluns a dissabte
de 9 del matí a 8 del vespre.
NO TANQUEM AL MIGDIA

ADVOCATS

ASSESSORS

Joan Carles Codina
Advocat col. 1452

Esther Escoda
Advocat col. 1491

Salvador Guillamón
Advocat col. 27.167

- Fiscal-Laboral-Comptable
- Assessorament d'empreses, Societats
- Impagats
- Cooperativisme i economia social
- Herències, separacions i divorcis

- Arrendaments
- Dret Urbanístic
- Penal
- Civil
- Accidents de circulació i indemnitzacions

Carrer Gran, 54 - Argentona - Tel. 937 974 015 / Fax 937 974 016
E-mail: escodacodina@retemail.es

Cap de Creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argentona
Número 67 - Octubre 2003 - 3.700 exemplars

Direcció, redacció, administració, publicitat i distribució: edifici Velcro - Argentona.
Edita: Ajuntament d'Argentona. Regidoria de Mitjans de Comunicació.
President: Antoni Soy.
Director: Xavier Lorente.
Consell de redacció: J. Egea, X. Nieto, F. Molist, F. Rosa i L. Viladevall.
Tots els grups amb representació en el ple poden participar en el consell de redacció.
Col·laboradors: Grups Municipals de L'Entesa, PSC, CiU, PP, EU i AA.

Cap de Redacció: Martí López.
Redacció: Gisela Rodríguez.
Rúbriques: Pep Padrós, Llorenç Soldevila, Rosa Vila.
Fotografies: Marc Duran, Martí López Vila, Xavier Lorente, Jordi Silva, Gisela Rodríguez.
Disseny: Núria Cusachs.
Idea: David Carmona i Núria Cusachs.
Comercial: Núria Pascual.

Fotocomposició i impressió: Gràfiques Lloreda C/ Girona, 56. Granollers

Dipòsit Legal: B-44.775-91

Sumari

PORTADA

Composició al·lusiva a l'enderroc de la Nau Blava del Torrent de Vera.
Fotografia: Marc Duran.

6-7. El Torrent de la discòrdia

El passat juliol tenia lloc un fet històric: l'enderroc de la polèmica Nau Blava al Torrent de Vera. Això suposa el primer pas per acabar amb aquest poblat il·legal que va començar a néixer a finals dels 50. Els tribunals a partir d'ara faran la resta.

8-9. Ferran Armengol

Després d'entrevistar els líders de l'Equip de Govern, ara toca el torn al líder de Convergència i Unió d'Argentona, Ferran Armengol, per conèixer-lo de més a prop.

13. Nou dispensari al Cros

El barri de Sant Miquel del Cros tindrà a finals d'any un nou dispensari. Les obres que s'estan fent a l'antiga guarderia permetran oferir una atenció més higiènica i amb tots els recursos necessaris per als veïns del barri.

22. Pep Lladó, músic

L'argentoní resident a Dosrius Pep Lladó ha publicat *Fete*, el seu primer disc en solitari. L'excomponent dels *Ai, ai, ai* canvia en aquest treball la rumba que l'havia acompanyat tota la vida per la música *chill-out*.

25. Segona joventut

L'argentoní Màrius Lloret va aconseguir el mes de juliol el rècord d'Europa de 50 metres papallona per majors de 45 anys. Director de l'INEF i Olímpic als Jocs de Montreal 76, l'argentoní ha demostrat que l'edat no està renyida amb l'esport.

Editorial

La Nau Blava ha caigut. Deu anys de paperassa han fet falta per tirar-la a terra. És un cop dur. Un avís sonat: amb el Torrent de Vera no s'hi juga, no s'hi especula.

Més canya al Torrent

L'urbanisme argentoní continua despertant-se a les nits somiant amb l'horror d'una terrible herència. El que va començar com el simple assentament d'una empresa de flor i planta a mitjans dels 50, ha acabat prenent la forma d'un gra molt dolorós, d'una ciutat al marge de la llei, un poble fantasma del campí qui pugui. El Torrent de Vera existeix, no és cap producte del subconscient. En dos carrers tan sols s'hi amunteguen els despropòsits més surrealistes contra el Pla General d'Urbanisme. Barraques, petits negocis industrials, habitatges fins i tot amb piscina, i un únic testimoni de l'antic entorn verd: les canyes. És un racó apartat i de difícil accés, però amb una passejada a peu n'hi ha prou per esgarriar-se del que s'ha organitzat en un sòl agrícola no urbanitzable. No urbanitzable sobre el paper, sobre la llei, perquè sobre la realitat és una altra història. Des del juliol passat, però, queda un escull menys per recuperar la cara legal del Torrent. La Nau Blava, una de les més grosses, ha caigut. Deu anys de paperassa, de tribunals i d'advocats han fet falta per tirar-la a terra. Això sí, és un cop dur a la jugular dels veïns de la zona. Un avís sonat: amb el Torrent de Vera no s'hi juga, no s'hi especula. Un càstig exemplar que deixa un missatge molt clar entre línies. La justícia necessita millors eines, decisions més ràpides i sancions més elevades per aquests casos, però, l'Ajuntament seguirà els passos judicials que calguin per arribar fins a les últimes conseqüències. És un procés lent però fulminant cap al "culpable". I com diu el refrany, quan vegis les barbes del veí afaitar, posa les teves a remullar.

Carta de l'alcalde

Jo voldria, ara i aquí, tenir un record per tots els homes i dones que ens han deixat recentment i per les seves famílies. Aquestes reflexions em vénen al cap a partir de la mort d'en Josep Viñals i Sala, que m'ha causat un fort impacte.

M.D.

Dolor, homenatge i agraïment

La vida és un flux continu. Dia rere dia hi ha nens i nenes que neixen i que ens porten l'alegria a tots els membres de les famílies. Dia rere dia, també, hi ha homes i dones que moren i que ens deixen un buit immens, una gran tristesa, un enorme dolor. Jo voldria, ara i aquí, tenir un record per tots els homes i dones que ens han deixat recentment i per les seves famílies. Voldria acompanyar-los en el seu dolor i dir-los que la vida de tots ells va ser important, per ells/elles mateixos, per les famílies i per Argenton.

Aquestes reflexions em vénen al cap a partir de la mort d'en Josep Viñals i Sala, que m'ha causat un fort impacte. Primer, perquè personalment hi havia una complicitat i simpatia mútues, tot i que ens coneixíem relativament poc i des de no fa gaire temps. Segon, perquè era una gran persona, íntegra, afable i sensible, que es desviava per la seva família i amics. Tercer, perquè s'estimava molt Argenton i participava en moltes coses del poble i, especialment, era una de les ànimes principals del Grup de Fonts al qual tant li hem d'agrair tots els argentonins i argentonines.

Ara em vénen a la memòria alguns records entranyables d'en Josep que ens mostren realment com era. El primer, el seu orgull d'avi quan el Grup de Fonts treballava a la Font de la Pastanaga i la seva néta el cridava des de casa o l'anava a veure. El segon, la seva alegria i satisfacció per l'obra acabada i per la important quantitat de gent que va assistir a la inauguració de l'esmentada Font de la Pastanaga. El darrer, a la Font Picant el dia de les sardanes de la darrera Festa Major, expressant-me el seu enuig, ràbia i preocupació per les destrosses que s'havien fet a la Font del Ferro durant aquell cap de setmana.

Serveixin, doncs, aquestes línies per expressar el dolor i, al mateix temps l'homenatge i l'agraïment a una gran persona i un argentoní exemplar, així com al Grup de Fonts del qual formava part. Serveixin també com a homenatge i agraïment a tots els argentonins i totes les argentonines que ens han deixat recentment.

Antoni Soy, alcalde

Cartes dels lectors

Compte amb l'escopeta

Escriu aquestes ratlles per dir (abans que passi una desgràcia) que els responsables del trànsit argentoni passin pel carrer de l'escopeta (Josep Soler) i veuran que a causa de la seva poca amplada, no hi poden transitar vehicles i viants. Jo, que sóc veí d'aquest carrer, ho he pogut constatar.

Josep Casabella

Enhorabona, Toni Díaz!

Hola Toni, et volia agrair la bona estona que ens vas fer passar al teu concert del Centre Parroquial (tu i els teus companys). Suposo que tots t'hem vist tocar la guitarra en "el teu banc" (per mi és el teu banc), però sembla mentida com a vegades tenim l'art davant dels nostres nassos i no el veiem, i a Argentona hi tenim un exemple: TU i la teva guitarra sou art i ens ho vas demostrar al concert. ENHORABONA! Espero que segueixis lligat a la teva guitarra durant molt de temps. SORT I ENDAVANT!!

Montse

Argentona i Madà, més a prop

Com tots ja sabreu, Madà és un veïnat tranquil i entranyable de 96 casetes situades molt aprop d'Argentona, just després de les primeres corbes que enfilen cap a Vilassar. A l'estiu, els plataners donen ombra i els veïns sortim al carrer quan arriba la tarda per parlar de les coses que ens passen i de les que passen als altres.

A les nostres converses, cada dia es parla més del poble d'Argentona i dels canvis i el futur de la vila. Això és natural si pensem que els que vivim a Madà ens apropem sovint a Argentona per comprar, anar al metge o portar els nens a l'escola. I ho fem, no tan sols perquè hi estem molt a prop sinó perquè ens agrada Argentona i la seva gent i les seves botigues, on pots trobar tot allò que necessites sense cues ni trànsit. També sabem que Argentona creix i que la distància que ens separa cada dia és més curta. Pels carrers i places ja es comencen a veure argentonins que gaudeixen d'una bona passejada, vénen a jugar al tennis, a la petanca o a visitar uns amics.

Darrerament, durant la festa major de Madà,

hem gaudit de la companyia de molts argentonins i en particular de l'alcalde, el Sr. Antoni Soy, a qui volem agrair la seva preocupació i el seu interès per facilitar la integració de Madà en la vida pública d'Argentona.

Estem molt satisfets perquè mai abans ens hem sentit tan a prop d'Argentona ni hem trobat un Equip de Govern tan obert a escoltar-nos i treballar plegats per millorar els problemes de la nostra comunitat.

Daniel González Vidal

President de la Comunitat de Veïns de Madà

Com puja la generació futura

Aquesta carta l'escriu en referència al que va passar el juny passat amb set nois/es que feien quart d'ESO a l'Institut d'Argentona. Resulta que els professors de l'IES porten els nois/es a fer un viatge a Itàlia i els seus pares, autoritzen aquests professors a tenir cura d'aquests nois/es i vigilar que no els passi res de dolent i els nois/es gaudeixin del viatge i sigui una experiència enriquidora tant cultural com de convivència amb els companys; en cas contrari, tenen l'autorització signada per decidir el que calgui si els alumnes no compleixen les normes establertes. Alguns nois/es decideixen passar de tot i d'amagat dels professors incompleixen les normes, fent una cosa totalment prohibida, com és beure alcohol en excés i fumar haixix. Els professors en descobrir-ho els fan tornar en avió cap a casa i posar fi al viatge. En tornar, els professors, es troben que els pares no els fan costat en la seva decisió i a més a més no estan d'acord a pagar el cost del viatge.

La meua opinió és que aquests pares han fallat: primer desautoritzant els professors envers els seus fills; segon perquè han deixat l'IES sense els recursos econòmics, ja que els diners que s'han gastat en l'avió són els destinats al curs 2003/04 per compra de material, llibres, etcètera; i tercer perquè han fet que la comunitat educativa de TOT EL POBLE se'n ressenti i no vulgui assumir la responsabilitat voluntària de portar els nostres fills de colònies.

Em pregunto quins valors transmeten als seus fills, aquests pares, que desautoritzen els professors i fan que els actes tan greus que van cometre semblin una fotesa; crec que l'educació dels nostres fills és una tasca comuna entre pares i educadors i han d'anar a una, sinó el que estan fent és crear adults sense valors i sense criteris que no aprendran mai a assumir cap responsabilitat dels seus actes i que no tindran respecte per res ni per ningú.

Isabel Marfà

Agraïment a ABS d'Argentona

El passat diumenge 27 de juliol, semblava ser un dia normal, però no va ser així. En Xevi no es va trobar bé, i vàrem decidir anar a l'ABS, allà va patir una taquicàrdia ventricular, que va tenir com a conseqüència una aturada cardíaca.

El bon treball de l'equip mèdic i disposar a l'ABS d'un desfibril·lador, van ser les claus perquè a en Xevi se li salvés la vida. Ara, vistes les conseqüències, tots els agraïments són pocs, però tot i així, volem dir:

GRÀCIES a l'ABS d'Argentona (Consorti Sanitari del Maresme) per disposar de mitjans i tenir bons professionals.

GRÀCIES a les infermeres, Míriam Serra i Rocío Martín, pel seu treball, i en especial gràcies per la Rocío qui, tot i no estar de guàrdia, no va dubtar a col·laborar.

I GRÀCIES, GRÀCIES, GRÀCIES al doctor Josep Puig i Martorell, pel seu saber actuar, pel seu saber estar, per salvar una vida. Senzillament gràcies per la seva professionalitat. I no tan sols gratitud per aquest dia, que és i serà infinita, sinó també per la seva atenció i preocupació posterior. Entre tots es va fer una molt bona feina, que volem reconèixer. El fet de saber reaccionar, tenir i saber utilitzar els mitjans, el servei, la predisposició, etc., tenint com a conseqüència salvar una vida, és una molt bona satisfacció, de què tots hem d'estar orgullosos.

I acabem destacant la rapidesa i eficàcia del 061 (servei d'ambulàncies), i de l'atenció personal i professional de l'Hospital Universitari Germans Trias i Pujol de Badalona (Servei de Cardiologia i Unitat Coronària).

Moltes gràcies a tots.

Família Garcia-Guixà / Família García-Gallemí

* * *

El passat diumenge 21 de setembre a la tarda em vaig sentir malament i vaig anar d'urgències on immediatament em va atendre el Dr. Miquel Àngel Martínez i la infermera Srta. Rocío.

Em van diagnosticar una greu lesió cardíaca i van sol·licitar el trasllat immediat a l'hospital en el qual amb caràcter urgent i amb l'informe realitzat, al cap d'unes hores em va ser implantat un marcapassos.

Vull dir públicament que gràcies a l'eficàcia i ràpida actuació del Dr. Martínez i la Srta. Rocío, puc fer aquest escrit.

A vegades ens queixem de la Seguretat Social i posem el crit al cel, però crec que quan ho fan realment bé, encara que sigui la seva feina, també agrada que se'ls reconegui aquest mèrit.

Josep Gallemí Patau

L'Ajuntament acaba de guanyar la seva primera batalla al Torrent de Vera. La famosa Nau Blava ja és història, un simple descampat de terra, amb quatre gallines, quatre tomàquets i quatre pebrots. Després de recursos i contrarecursos, l'enderroc del negoci metal·lúrgic de Miguel Jiménez Espejo va tenir lloc el juliol passat. Del paisatge de la muntanya, s'ha eliminat una de les taques més voluminoses però encara en queden moltes. En sòl agrícola no urbanitzable, al marge esquerre de la Riera, s'ha consolidat clandestinament un petit poble fantasma, amb habitatges i indústries; això sí, l'amenaça de les excavadores planeja damunt seu.

Moment de l'enderroc de la Nau Blava.

ESPANTANT

Un hort petit bàsicament de tomàquets i pebrots; un grup de cisternes d'aigua; una barraqueta amb gallines; una escala de ferro d'un client que encara l'ha de venir a buscar des de fa més d'un any... És tot el que queda a l'àrea de terreny que ocupava fins al juliol la immensa nau metàl·lica de color blau del Torrent de Vera. S'ha fet el buit després d'un enderroc exemplar amb un llarg procés judicial al darrere de constants estira-i-arronses burocràtics. Tant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (14-III-1997) com el Tribunal Suprem (9-II-2002) van donar la raó a l'Ajuntament d'Argentona en un contenciós que va començar a finals del 93, quan el ple de l'Ajuntament ja va expressar la seva voluntat de paralitzar les obres de la nau industrial en qüestió. Finalment, les màquines van entrar a "trinxa" l'edificació el passat 21 de juliol al matí. Desapareixia entre una calor i una polseguera asfixiants un dels grans referents de la zona: la Nau Blava. "Estem en un moment històric. Després de tants anys de lluita, de tants esforços d'ajuntaments anteriors, s'enderroca una nau molt simbòlica i emblemàtica. Esperem que serveixi d'exemple perquè al Torrent de Vera i altres zones no es continuïn fent il·legalitats urbanístiques", apuntava

l'alcalde, Antoni Soy. La regidora d'Urbanisme, Montse Brugal, també considerava molt positiva la caiguda de la Nau Blava. "Penso que hauria de ser una festa per Argentona si tots els argentonins fossin conscients del que representa això, perquè és un pas importantíssim en la recuperació del Torrent de Vera com a zona agrícola i forestal. També serveix perquè la gent vegi que no és impune, que no pot fer el que vulgui on vulgui perquè estigui amagat en un racó, perquè se'l troba i s'actua, difícilment però s'actua". El "monstre" de ferralla (900 m²) ha plegat veles i ha tirat rumb cap a Sant Iscle de Vallalta on els Jiménez Espejo continuaran el seu negoci d'estructures metal·lúrgiques. De tota manera, els amos mantenen la seva lluita judicial amb el consistori ara acusant l'alcalde, Antoni Soy, la regidora d'Urbanisme, Montse Brugal, i el representant d'Urcotex de prevaricació, estafa, coaccions i amenaces. No volen que l'Ajuntament llanci a l'abocador materials (per valor de 72.000 euros) que encara queden al terreny, i a més diuen que Urcotex només va remoure terres. Soy ha respost que la finca no es pot fer servir de magatzem i que Urcotex va enderrocar l'edifici i no els propietaris.

Un veïnat fantasma. El Torrent de Vera és una zona d'Argentona que no arriba al quilòmetre quadrat de superfície, que limita: al nord amb el camí dels contrabandistes i en part amb el camí de can Vilardell; al sud amb l'autopista B-40; a l'oest amb Sant Jaume de Treià; i a l'est amb el carrer Galícia de Mataró i més enllà amb l'altra autopista, la C-32. El terreny té un fort desnivell de 172 metres que arriba al 14% de mitjana. En l'extensió de bosc quasi nul·la, hi abunden els canyars. Si en segles passats hi predominava la vinya, ara tot són parcel·les al voltant d'un parell de carrers sense asfaltar. Les últimes dades numèriques del Torrent corresponen a un informe elaborat per Eco-Estudi l'any 97. En el document es parla d'un centenar de propietaris, 89 residents, 52 habitatges (alguns amb piscina; la majoria barraquetes), 39 indústries (de sectors com fusteria, pintura, estampació, brodats, magatzems de construcció, tèxtil i confecció, reparació de motos, ensinistrament de gossos, metal·lúrgia, drapaire...), 102 persones treballant, i 21 horts. La majoria de finques disposen de llum elèctrica però no tenen xarxa de subministrament d'aigua potable municipal. L'aigua la treuen de pous propis, pous de la comunitat, de garrafes, de Mataró i d'altres propietaris com per

Al Torrent de Vera s'hi poden trobar naus industrials i piscines il·legals.

FANTASMES

exemple el Sr. Cortijo. Tota aquesta "urbanització" és la conseqüència del boom constructor que es va produir a Argenton a mitjan segle passat.

Uns alemanys, els primers. Més o menys per la mateixa època en què es va produir la creació de Can Raimí, Can Cabot, les Ginesteres... també va aparèixer el nou Torrent de Vera. Els primers a fer-hi arrels van ser un parell d'alemanys que després d'un pas fugaç per Cabrils van instal·lar-hi el seu negoci de planta (flor) i s'hi van construir una de les millors cases de la zona amb els permisos corresponents a finals dels 50. Eren socis amb un tercer individu, un madrileny. L'Ajuntament de torn va consentir l'assentament urbanístic però sense el permís de la Diputació de Barcelona. Els amos del paratge van pagar impostos, les indústries tenien llicència municipal (IAE, la qual cosa no vol dir que puguin desenvolupar l'activitat en sòl agrícola) i fins i tot les companyies elèctriques i telefòniques van subministrar nombrosos serveis a la zona. Amb l'arribada de la democràcia, comença ja la persecució de tota aquesta parcel·lació que atempta contra el Pla General d'Urbanisme (PGOU). El 1982 ja hi havia més d'un expedient obert.

Més endavant, entre el 1997 i el 1998 es detecta fins i tot la venda fraudulenta en petites porcions de dues grans parcel·les. La Generalitat va multar el promotor, Llorenç Roig, amb prop de 70 milions de les antigues pessetes. A finals dels 90 es va encarregar un informe en profunditat sobre la zona. El treball d'Eco-Estudi aportava tres sortides al problema. O la creació d'una zona industrial; o la qualificació com a zona residencial; o la tercera: convertir el Torrent únicament en àrea agrícola. El regidor d'Urbanisme d'aleshores, Jordi Pinart, va dubtar de les conclusions després de veure que la mateixa empresa poc més tard va elaborar el projecte d'urbanització sostenible d'alt estànding que Oleguer Soldevila volia tirar endavant a Sant Jaume de Treià. L'Ajuntament ha apostat per defensar de totes totes el que marca el PGOU, i està disposat a arribar fins a les últimes conseqüències per fer imperar la legalitat.

La Nau Blanca, també. L'administració local no està del tot sola en aquesta batalla. La Generalitat també va aconseguir recentment el llum verd per enderrocar una altra construcció emblemàtica del Torrent: la Nau Blanca.

Mentrestant continuen oberts altres expedients de disciplina pendents de resolució. Moltes parcel·les, però, van veure com els seus expedients prescriuen i per tant es van convertir en intocables per la justícia sempre que no moguin ni posin ni un totxo més. Ni reformes ni modificacions. Qualsevol canvi pot ser immediatament expedientat i enderrocat. Ara bé, l'activitat industrial en canvi no prescriu mai, i per tant és una via completament oberta a l'actuació dràstica del consistori. De fet, el regidor d'Activitats Classificades, Jordi Pinart, ja ha anunciat mà dura per eradicar les empreses il·legals de la zona.

Entre els decrets de disciplina urbanística endegats ara mateix n'hi ha: un contra la parcel·la 175 per voler reconstruir un mur de contenció i la instal·lació d'estructura metàl·lica per fer-hi una nau sense llicència municipal; un altre contra la parcel·la 35 per estar construint un dipòsit d'aigua de 52.000 litres i realitzant el cobriment d'una bassa amb terres sense llicència; i un de tercer contra la parcel·la 198 per estar perforant el terreny per l'execució d'un pou sense permís. Els imports de les multes oscil·len al voltant dels 6.000 euros, el màxim que permet la llei.

"El Pla General és com el Guadiana"

-Sincerament, vostè pensava que acabaria a l'oposició?

Quan vaig presentar-me a les eleccions ho vaig fer per guanyar, per tant no pensava a perdre-les. Ara bé també era conscient que difícilment podria accedir a l'alcaldia si això depenia d'un pacte amb l'Entesa o el PSC, ja que perquè això succeís havíem d'arribar a un pacte on ells s'avinguessin a reconsiderar els projectes de Can Doro i la Velcro i, com s'està veient, sobre aquests no estan disposats a escoltar a ningú ni a acceptar qualsevol altre plantejament.

-Argentona ha deixat de ser un poble convergent?

Argentona ha estat sempre un poble d'argentonins, i no crec ni he cregut mai que un poble sigui convergent, socialista, comunista, etc. Un poble és la gent que el forma i a Argentona, la gent va votar a qui més coneixia o a qui li va semblar que honestament ho faria millor. Fins ara majoritàriament aquests dos conceptes, entre d'altres segurament, havien afavorit Convergència i Unió i aquesta vegada han afavorit l'Entesa. En un futur espero que els argentonins em coneixeran millor, podré ser mereixedor de la seva confiança i tornaran a votar Convergència i Unió.

-Com van els primers mesos a l'Ajuntament?

Van. Molta feina si les coses es volen fer bé. Més feina de la que em pensava que donaria ser a l'oposició. Nosaltres no tenim secretàries ni funcionaris, ni mitjans a la nostra disposició com l'equip que governa i els seus regidors, però

hem d'estar disposats a donar resposta als afers diaris de l'Ajuntament amb eficàcia i amb molt menys temps. Nosaltres no tenim regidors amb un 85% de dedicació.

-Què espera de la continuació del pacte Entesa-PSC?

Més del mateix. Seguir millorant els seus interessos a Argentona. Ells van a la seva, encara que hagin perdut suport popular. La passada legislatura amb 7 regidors de govern representaven aproximadament un 50% dels vilatans que havien anat a votar; aquesta, amb 9 regidors de govern, només representen el 45% dels vilatans que varen anar a votar. Però ells senten però no escolten i faran servir el 9 a 8 sempre que els convingui, tinguin o no raó. El pacte que han subscrit els prohibeix explícitament votar diferent, encara que pensin el contrari.

-L'alcalde passa a tenir dedicació exclusiva i dos regidors més tindran una dedicació del 85 per cent amb sous importants. Ho creu necessari?

Sincerament no. Sí que penso que és bo que l'alcalde tingui dedicació exclusiva, ja que estic segur que un poble amb més de 10.000 habitants necessita algú que el vetlli amb professionalitat, però això dels regidors ja em sembla més fruit d'uns acords de conveniència que no pas una necessitat de la vila. Pensem que des de fa quatre anys i tres mesos som una vila on els tècnics de cada regidoria són els que tenen l'última paraula, i això diu molt a favor seu i fa que s'entengui menys l'increment de dedicació.

En tenim un exemple ben recent les passades vacances, on en un incendi dins del nostre terme municipal, el nostre alcalde accidental, que per cert era un regidor dels del 85% de dedicació, no va creure que valgués la pena personar-s'hi, suposo perquè ja hi havia els tècnics de medi ambient del nostre ajuntament.

-El projecte de remodelació de Can Doro tira endavant. Vostès no hi estan d'acord. Per què?

Nosaltres d'entrada estem d'acord en què aquest espai necessita una remodelació. Ara bé, volem una remodelació respectuosa amb l'entorn, que reculli les inquietuds dels vilatans, que no sigui especulativa i que aplegui el màxim consens possible, i no entenem com a màxim consens possible el que donen 9 vots que representen un 45% dels votants d'Argentona. Dit això nosaltres veiem més bé una proposta que prevegi el Casal d'Avis a l'espai on actualment hi ha el solar de Can Doro, i amb un edifici d'usos municipals, com poden ser per exemple biblioteca, escola de música, escola bressol, etc., a l'espai cine Espanya-Cal Guardiola, i dotar l'entorn d'habitatges respectuosos amb els que ja hi ha, ens sembla bé l'ampliació del carrer Gran en aquell tram així com el nou espai plaça de l'Ajuntament. I ja que pel que sembla les normatives sanitàries no fan possible la remodelació del Mercat Municipal, i aquest sembla destinat a anar a La Velcro, si la normativa ho permet, reconvertem les parades de la plaça de Vendre perquè poguessin acollir un mercat setmanal especialitzat,

Acaba de complir 58 anys i també els seus primers mesos com a regidor. El portaveu i número 1 de CiU a l'Ajuntament d'Argentona, Ferran Armengol, té molt clar que aquesta legislatura és una gran oportunitat per demostrar les seves qualitats com a polític, i guanyar-se la confiança dels vilatans. El líder de l'oposició argentonina treballarà en propostes i idees bones per al conjunt de la població i vetllarà alhora perquè el govern faci bé la seva feina. De moment, per exemple, es mostra crític amb la marxa de la revisió del Pla General, l'augment de dedicació d'alguns regidors, i la postura del govern en temes com Can Doro, la Velcro i la Sala.

per exemple mercat de col·leccionistes, que donés vida a l'entorn.

-La Nau Blava ja ha caigut, però el Torrent de Vera continua sent un mar d'il·legalitats. Hi veu sortida?

El Torrent de Vera és un problema que fa molts anys que arrosseguem, i en el qual tots els partits penso que estem d'acord que s'hi ha de trobar una sortida. Ara bé, la nostra posició en aquest sentit és fer costat a l'equip de govern municipal sigui del color que sigui en el compliment de la legalitat urbanística en aquest entorn. Dit això, també som del parer que, sem-

pre respectant la legalitat abans mencionada, caldria fer un pla que tingués en compte les realitats de l'entorn del Torrent de Vera i de tot el marge esquerre de la Riera per deixar d'una vegada per totes clars els usos forestals i agrícoles d'aquest amb les excepcions que hi puguin haver consolidades i incloure-ho al Pla General d'Urbanisme. Hem d'acabar amb les esperances especuladores del sector.

-I el Pla General què?

És com el Guadiana, aquest govern el fa aparèixer i desaparèixer a conveniència. Ara que el nostre alcalde és vicepresi-

dent del Consell Comarcal del Maresme esperem que el desencalli, ja que la resposta de la regidora d'Urbanisme a les nostres constants demandes d'aprovació és la lentitud de l'equip redactor dels tècnics del Consell Comarcal que són els encarregats de tirar-lo endavant i que varen ser contractats per CiU quan era al govern.

Sembla, però, que la Sra. regidora d'Urbanisme obli que ja fa més de quatre anys que governen a l'Ajuntament i que la presidència i el govern del Consell Comarcal del Maresme també ha estat socialista aquests quatre anys i continua sent-ho. Si amb tot a favor, encara ens hem d'excusar en l'equip redactor, volem dir que el que falla no és l'actual equip de govern?

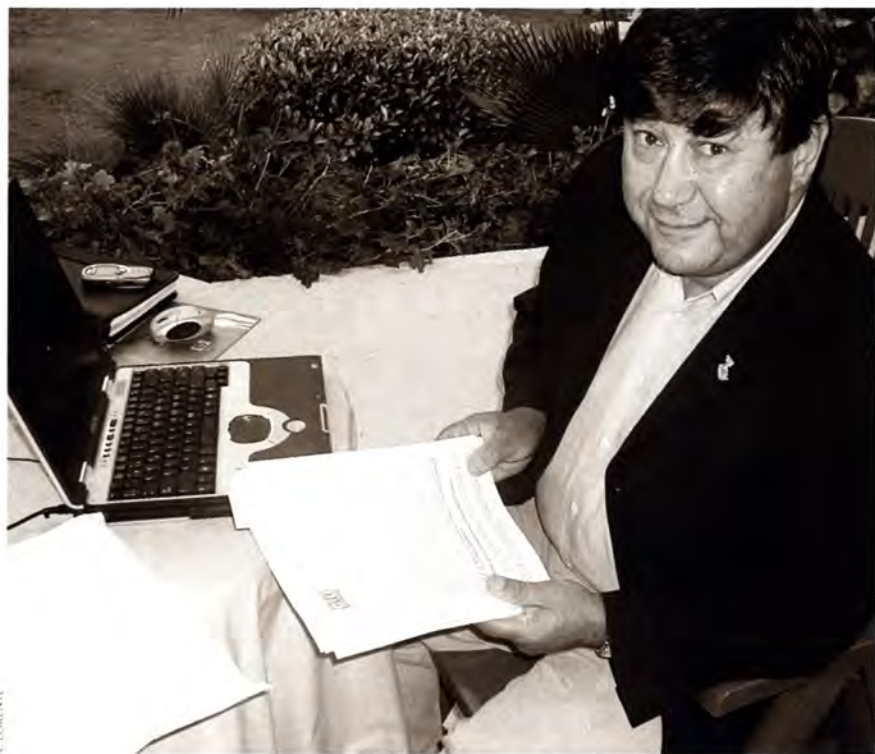
-Quines haurien estat les seves prioritats immediates en cas de governar?

Un pla per arranjar tots els carrers d'Argentona que també preveïés la futura eliminació de la xarxa aèria de telefonia i electricitat. Iniciar les actuacions necessàries per aturar l'explotació de la pedrera de La Feu, i mentrestant du a terme les accions que calgui per obligar els actuals explotadors a seguir un pla d'explotació i regeneració respectuosos amb el medi ambient que fins ara no s'han vist per enlloc. Reunir en una taula totes les forces polítiques, la Plataforma i les entitats ciutadanes interessades a buscar solucions alternatives a l'actual proposta de remodelació del centre urbà i buscar un acord de consens per tirar endavant aquesta remodelació, sense presses ni pressions que ens portessin a fer un nyap però sense tanta calma que ens portés a no fer res. Revisar l'avantprojecte de la Velcro buscant el consens que fes viable una solució que preveïés la construcció d'habitatge social.

Acabar el poliesportiu, però no com un projecte aïllat, sinó desenvolupant al mateix temps un projecte de remodelació de tota la zona esportiva. El Parc Esportiu Municipal que volíem en el nostre programa. Treure a la llum els problemes que té l'Ajuntament per tirar endavant les obres de la Sala, i plantejar si encara s'hi és a temps si resulta més econòmic enderrocar i tornar-la a construir o seguir el pla previst per tirar endavant.

-Es veu algun dia d'alcalde?

D'aquí a quatre anys.

LES FESTES D'E LA CALOR

Els termòmetres es van enfilear fins als 40 graus a l'ombra. La calorada d'aquest estiu tampoc va concedir cap treva a les festes de Sant Domingo, unes celebracions en les quals es va veure de tot i més. Canvis de protocol, campionats de crits, protestes populars, sardanes "picants", porcs a la brasa, firaires dels racons més llunyans... van ser

només alguns dels ingredients de les festes de la gran suada. Els ceramistes i terrissers, en general, van fer menys calaix que d'altres anys, per la davallada de visitants que es va notar especialment en no contenir el certamen tot un cap de setmana complet. En la propera edició això serà diferent (començarà el dimecres 4 i acabarà el diumenge 8).

...I van vestir el sant. La Plataforma en Defensa del Centre Històric va continuar la seva lluita contra la remodelació de Can Doro. Pancartes i globus grocs van deixar-se veure el matí del 4 d'agost en la benedicció dels càntirs. Fins i tot van vestir el sant de la Font amb una de les seves samarretes "M'agrada el meu poble, no l'enderroqueu".

Sardanes a la Font Picant. Per primer cop en moltes festes majors, els nostàlgics es van poder retrobar a l'emblemàtic espai argentoní per ballar la dansa més antiga de totes les danses que es fan i es desfan. El dissabte 2 d'agost, després del sermó inaugural de la Festa del Càntir, a càrrec de l'escriptora valenciana Isabel Clara Simó, molts van recordar vells temps sota la pinassa de la Picant.

A viva veu. La Garrinada va tornar a aportar les majors dosis d'originalitat. Importat directament des del Japó, on n'hi ha una gran tradició, el primer campionat de crits va donar com a guanyador Manel Ramon. El jove argentoní va fer pujar l'agulla del sonòmetre de la policia local fins als 124,6 decibels. Per soroll, però, el de la cinquena repicatronada dels Diables encesa per la Maria Soler.

Les autoritats, darrere. El Consell Parroquial va decidir no reservar les primeres files de l'ofici a les autoritats municipals. L'església no va voler donar cap privilegi a ningú. L'alcalde, Antoni Soy (a la foto), i la resta de regidors del govern i de l'oposició van haver de seure on van poder. Soy va fer un vot de poble amb la identitat com a concepte clau. En el dia de Sant Domingo, van passar per la vila la vicepresidenta del Parlament, Dolors Montserrat (PP), i un dels cinc presidenciables a la Generalitat convidats: Josep Lluís Carod Rovira (ERC).

El Primer Clau, millor aparador. Una curiosa composició de l'univers amb el càntir argentoní com a protagonista, va fer guanyar el concurs d'aparadors a la ferreteria El Primer Clau. La pintura ràpida, organitzada enguany per la Plataforma en Defensa del Centre Històric, va premiar Lara Sánchez i Joana Casanovas.

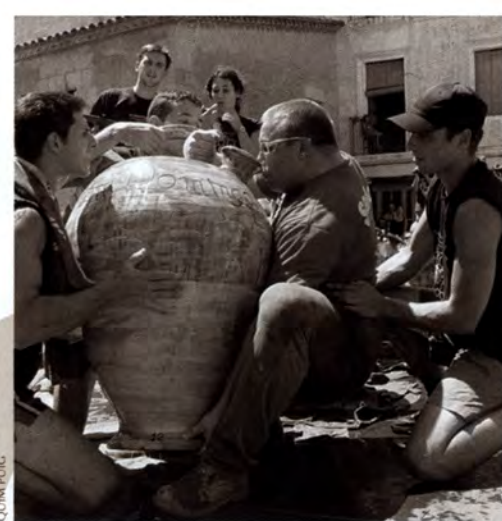
Chapertons, l'estrella. Amb una pila de pneumàtics al servei de la seva imaginació, els masnovins Chapertons van entusiasmar. En canvi, les crítiques se les va endur el concert de festa major de la Vella Dixieland. Tal com va reconèixer la regidora de Festes, Cristina Navarro, potser no va ser l'espectacle més indicat per a aquella hora.

L'Iraq, present. Walleed Quaisy, un ceramista iraquí que viu a Qatar des de fa 11 anys, va ser la nota més exòtica de la Fira Internacional de la Ceràmica i la Terrissa. Quaisy va explicar el futur incert del seu país després de la guerra i els saquejos que han sofert els seus museus d'art. Quant a la Fira en si, en general, els expositors enquestats per Ràdio Argentina no van fer tant calaix com altres vegades i van demanar que es mirés d'assegurar un cap de setmana sencer per garantir bones vendes. "Laberints", de Maria Bofill, va ser la mostra inaugural del certamen.

Protecció civil. Per primera vegada, els membres de Protecció Civil d'Argentina van sortir uniformats a fer rondes de prevenció i vigilància per les festes.

Barnet, incommensurable. Jordi Barnet es va adjudicar l'aixecada de càntirs, bevent de tots els atuells en un temps rècord de 42 segons. Margarida Bagot es va imposar en fèmines per quart any consecutiu. Pel que fa a la cursa popular, Navia Abdelcasser i Carme Ballesteros van ser-ne els guanyadors. En la pedalada, domini novament d'Albert Giol.

Porcs a la brasa. El sopar de cloenda de la Garrinada es va servir a base de dos porcs de 190 quilos que van ser rostits durant tot el dia sota la supervisió del cuiner cabrerenc José Moreno. Pel fi de festa juvenil va treure-hi el cap la surienca Beth Rodergas, la concursant d'Operación Triunfo que va anar a Eurovisió.

5.200 càntirs. El càntir de Talavera de la Reina (Toledo), fet per Francisco Fraile, va passar sobradament dels 5.000 exemplars venuts. Fins i tot, uns barcelonins (foto) el van venir a buscar en bicicleta des del Poble Nou.

GISELA RODRÍGUEZ

El moll s'ha convertit en un nou espai de reunió i els bancs han canviat d'imatge.

Aire jove

Cinc camions plens de deixalles són el resultat d'una exhaustiva neteja al Casal de Joves, situat a l'antiga Velcro. Des que la nova regidora de Joventut, Cristina Navarro, va prendre possessió del càrrec moltes coses han canviat i continuaran canviant. De moment s'han netejat totes les dependències, s'han llençat les coses inútils i s'ha aconseguit un indret més ampli. El canvi més substancial ha tingut lloc al pati del Casal. El porxo on hi ha el rocòdrom, que fins ara estava tancat amb unes portes metàl·liques, s'ha obert a l'exterior. S'han tret les tanques i s'han col·locat uns bancs de fusta que permeten als nois i noies xerrar a l'aire lliure arrezerats de la pluja. El pati no només està net sinó que s'hi ha passat una mà de pintura ben original. Els joves han estat els encarregats de pintar els bancs, les baranes, les escales i les papereres. Ho han fet amb tons vius i estampats cridaners que donen al gris edifici un toc d'alegria. L'experiència ha estat molt positiva i és que, segons explica una jove assídua al Casal, l'Helena Queralt, "tothom hi ha participat, tant els de sempre com els grups nous. Ha estat molt maco".

Despertar el Casal. En paraules de Navarro "el Casal està adormit i cal des-

pertar-lo". L'objectiu d'aquesta nova etapa passa per obrir el recinte a tots els col·lectius. És previst dirigir-se a l'Institut i buscar representants de cada curs perquè també assisteixin a les reunions del Consell de Joves. Navarro té clar que al Casal "no tots han de ser amics" però sí que tots han de tenir-hi cabuda i aprendre a compartir un espai comú. "El Casal és per tots els col·lectius, tant pels que volen punxar música, com pels que volen fer cursos o els que simplement volen passar l'estona", afegeix Navarro.

Els joves de 12 a 17 anys, els grans oblidats. La franja d'edat d'entre els 12 i 17 anys és la que més es vol potenciar. L'adolescència és una de les fases més oblidades per les institucions i entitats. Trobar activitats per a petits i adults és fàcil però quan es tracta de joves de 15 anys la cosa canvia. Segons Navarro "són massa grans pels tallers infantils i massa joves per posar-se a treballar". És per això que s'ha pensat en un projecte, encara molt embrionari, que motivés els nois i noies d'aquesta edat. En paraules de la regidora, "serà un projecte de creació a partir de la realitat del poble. S'involucrarà molta gent relacionada amb l'art. Serà una història maca. Espectacular".

Tots aquests plans de futur passen abans per una assemblea que podria convocar-se d'aquí a poc temps. Navarro creu que cal parlar i escoltar i afegeix que seria bo que els nois i noies coneguessin quin és el pressupost destinat al Casal i que fossin ells els que distribuïssin els diners. La regidora afirma amb contundència que els joves "estan motivats" i que els agrada saber "que ells poden decidir i definir quin Casal volen".

I els joves què volen? L'obertura del moll respon a les peticions dels joves, que després que els deixessin sense aula de televisió i *play-station* —sala que ara ocupa Serveis Socials— van demanar un nou espai per reunir-se. Però les demandes no acaben aquí. "Volem separar Serveis Socials del Casal de Joves i volem mantenir la sala interior com un espai ampli on fer-hi, per exemple teatre, no volem que un espai d'aquestes dimensions es converteixi en una sala d'informàtica, tal com ens van proposar des de l'Ajuntament", explica l'Helena.

A l'hora de parlar d'autogestió no saben si seria una bona idea. Consideren que no són un grup cohesionat per poder-se autoadministrar, i són conscients que tant l'educadora com el conserge són necessaris

El Casal de Joves de l'antiga Velcro canvia de look. No és només un canvi d'estètica sinó una transformació interior, i és que la Regidoria de Joventut s'ha proposat donar un nou aire al centre. Més obert, més dinàmic i amb més participació, l'objectiu és donar veu i vot als joves. Per començar res millor que una neteja en profunditat que ha deixat el pati de la Velcro més espaiós i el més important, net com una patena. Fora trastos, fora caixes i fora brutícia. Aquest és el primer pas d'un nou camí que tot just comença.

Curar-se en salut

Els veïns del barri del Cros estan de sort. Aviat tindran un dispensari mèdic com es mereixen, després que l'antic s'havia quedat petit i disposava d'unes instal·lacions en un estat força precari. Des de finals d'estiu s'està condicionant el nou espai per fer-lo més còmode per als metges que hi treballen i per als veïns que n'han de fer ús.

El nou dispensari ocuparà l'edifici de l'antiga guarderia; mentrestant han estat a l'antic local de l'Associació de Veïns. La regidora de Sanitat, Montse Brugal, explica el que suposen les millores: "S'està remodelant el pis mostra, on hi havia antigament la guarderia i el dispensari amb un trosset que quedava petit i tothom molt apilat en unes condicions poc sanitàries. Fem un dispensari amb cara i ulls on els metges i infermers puguin treballar amb normalitat i tothom pugui ser atès com es mereix". Atenció més higiènica.

Les reformes. El cost total d'aquesta obra, que ha estat encarregada a l'empresa Barbany SA, s'eleva a 145.000 euros (uns 25 milions de pessetes). Està previst que s'acabi abans de Nadal i tindrà una sala de consulta, una sala de tractament, una sala d'espera, dos lavabos condicionats per a minusvàlids i una sala d'atenció de l'assistent social.

José Sola, de l'Associació de Veïns del Cros, parla sobre aquesta notícia: "És un avanç pel barri perquè serà un local més ampli amb més serveis, el practicant estarà més ample. Ara en el local on són provisionalment ja estan més amples, però quan plou s'inunda i han de tenir les persianes tancades. Al nou local s'hi estarà millor, hi haurà una sala d'espera més gran i tot l'indispensable. Va molt bé pel barri, però també pels mateixos metges, que podran treballar més bé". Altres veïns del barri també estan contents amb el nou dispensari, com la Susana, que diu que "era una cosa que ja tocava pel barri i on els minusvàlids podran tenir-hi accés. El més important és que compleixin les promeses".

Més serveis? Ara les demandes van dirigides a fer que s'augmentin els serveis que fins ara donava el dispensari, com en José Sola, que opina que "estaria bé

A finals d'estiu van començar unes obres molt esperades al barri de Sant Miquel del Cros. Els paletes ja treballen en la construcció del nou dispensari del Cros, al local on hi havia l'antiga guarderia. D'aquesta manera els metges, infermeres, practicants i recepcionista podran deixar el local que han ocupat provisionalment per traslladar-se a un dispensari que guanya en espai i en comoditat per tractar els pacients del barri.

Imatge del dispensari provisional que hi ha al barri del Cros.

que es cobriessin com més necessitats mèdiques millor perquè la gent gran és qui utilitza aquest servei i si es poden estalviar haver d'anar al poble millor", o la Carmen González, que està contenta amb la reforma però que reclama també el servei del ginecòleg "que si no has d'anar fins a Argenton i perds hores de feina". Però la regidora de Sanitat, Montse Brugal, ja ha avisat que no s'ampliaran els serveis: "continuarà tenint, metge de família, pediatra i practicant com li toca a un dispensari mèdic. El que guanyem és en espai i amb una millor atenció".

Alguns veïns volien que l'antiga guarderia s'utilitzés com a Casal d'Avis, però segons l'Ajuntament és una opció inviable perquè no hi ha prou avis com per fer un casal. D'aquest tema en parla la Susana: "molts veïns demanaven un Casal d'Avis, que aniria molt bé, però entenem que els governs funcionen segons les prioritats". Del mateix parer és la Carmen González, que afirma que

"cada vegada hi ha més gent gran al barri i no poden agafar autobusos o desplaçar-se".

Policia de Barri. Al costat del dispensari hi haurà l'oficina de l'atenció al ciutadà on hi haurà el policia de barri i des d'on es canalitzaran les diverses accions de l'Ajuntament al barri.

D'aquesta manera segons el sotsinspector en cap de la Policia Local, Pere Anglada: "Aconseguiu estar en un lloc visible, un punt d'informació importantíssim més proper al ciutadà". En les noves instal·lacions, les tasques d'Adolfo Jiménez, el policia de barri, seran les mateixes però les podrà fer en millors condicions. I és que, com diu Pere Anglada, la figura del policia de barri "s'està consolidant com un punt d'informació i de funcionament molt important amb una molt bona integració al barri per tant és important que se'l doti dels mínims per fer la feina bé".

La llambregada

Pep Padrós i Marfany

L'últim adéu a en Josep Viñals

El passat dia 17 d'agost, en Josep Viñals i Sala va penjar per darrera vegada el sarró d'anar a les fonts. Aquell dia, com de costum, acabava d'arribar d'una sortida a les fonts amb tota la colla d'amics i iniciàvem els treballs de construcció d'una nova font, tot aprofitant l'aigua d'una antiga mina.

En Josep ha estat un gran argentoní i persona entranyable. Ja fa molts anys que ens iniciàvem en la recerca de les fonts d'Argentona i ell ja tenia clar en aquells moments que calia engegar una segona fase per restaurar-les. Durant més d'un quart de segle, en Viñals ha estat al capdavant del Grup de Fonts de manera contínua i voluntària i comptant amb tot-hom. En Josep, persona senzilla i d'una gran bonhomia i capacitat de treball, s'ha sabut envoltar sempre dels amics i col·laboradors que han fet possible la continuïtat d'aquesta romàntica i important tasca.

Fa poques setmanes uns quants amics ens reuníem per endegar un altre projecte relacionat amb les fonts i en Josep, com no podia ser d'altra manera, també hi era aportant la seva opinió. Avui, malauradament ja no el tenim al nostre costat físicament, però el seu record i la seva empremta els portarem sempre amb nosaltres.

El dia del seu enterrament, el Grup de Fonts va voler fer costat a la família, tot fent un sentit i emotiu homenatge al seu amic i company. Josep gràcies per haver-te implicat tant per la natura d'Argentona. Fins sempre.

Les cartes dels lectors es poden lliurar a Ràdio Argentona fins al 17 de novembre del 2003 i han de tenir una extensió màxima de 1.600 caràcters. La redacció es veu amb el dret de no publicar-les, en cas que l'extensió sigui superior. L'escrit també es pot enviar a través d'e-mail a l'adreça: radio@argentona.com. Nota: El consell de redacció ha decidit que les cartes dels lectors amb contingut polític hauran d'anar signades.

COSES DE LA VILA

Foc a Can Bartrina

El passat 12 d'agost al matí es va declarar un petit incendi a la finca de Can Bartrina, al veïnat del Cros, a tocar l'autopista C-32, en una àrea que fa temps que s'utilitza com a abocador il·legal. El foc, que va arrasar matalassos, trastos vells, brossa, arbres i matolls, va fer intervenir una desena de camions de bombers. L'Ajuntament tenia interposat ja abans un requeriment als amos de la finca perquè la netegessin i no permetessin el llançament de deixalles.

Argentona amb el Correllengua

Sopar del Correllengua.

Una apendicitis inoportuna

L'atleta argentoní José Ríos va ser una de les grans absències en els passats Mundials de París a causa d'una operació d'apendicitis a què es va haver de sotmetre pocs dies abans de viatjar a la capital francesa. Una autèntica llàstima ja que Ríos tenia garantida la seva participació tant en la final dels 10.000 com en les semifinals dels 5.000 metres llisos. De fet, venia de guanyar el seu quart títol consecutiu de campió d'Espanya dels 10.000 a Pontevedra (20-07-2003), el seu quart títol estatal consecutiu. Amb una marca de 27 minuts 29 segons i 60 centèsimes, va superar el seu gran rival, Chema Martínez, actual campió europeu.

Més de 100 persones van rebre el 26 de setembre la flama del Correllengua, aquesta festa per reivindicar el dret de la llengua catalana i la identitat del poble català que s'organitza per segon any a Argentona. Durant tot el cap de setmana entitats i particulars de la vila van participar a la festa com és el cas del Centre Parroquial, que va passar la versió catalana de les seves pel·lícules. L'acte principal es va celebrar divendres 26 a Can Doro amb l'arribada de la flama, un emotiu pregó llegit per Llorenç Soldevila i un sopar popular. Després de sopar, els concerts dels grups locals Gatzara i Lullabye van tancar la jornada per deixar pas l'endemà a la presentació del llibre d'Eugeni Casanova *Viatge a les entranyes de la llengua*.

Can Baladia a Rússia

El restaurant Can Baladia va representar a finals de setembre la cuina catalana en una mostra gastronòmica que se celebrava a Moscou, Rússia. L'establiment que regenta Pep Masó havia estat convidat per la Generalitat a participar en aquest certamen. Durant l'estada a Rússia, Can Baladia va servir diversos menús degustació al restaurant moscovita La Sirena, on va tenir lloc la mostra gastronòmica. Un dels actes més destacats va ser un sopar per a vips amb el president de Rússia, Vladimir Putin, l'ambaixador espanyol i el diplomàtic català Josep Maria Perramón.

La Sala costarà més

Els problemes sorgits amb els fonaments de la Sala no només han incrementat el preu de les obres de remodelació de l'edifici, sinó també el seu temps d'execució. La Sala Argentona, que s'hauria d'haver acabat a finals d'aquest any, no estarà enllestida fins el novembre del 2004. Finalment el presupost d'execució de la Sala ha quedat en gairebé 4,5 milions d'euros, uns 720 milions de les antigues pessetes.

COSES DE LA VILA

Chasis a Argentona

La discoteca Chasis, abans situada a Mataró, aterra a Argentona. El passat 5 de setembre es va inaugurar el nou local ubicat al polígon industrial de Can Negoci, on hi havia l'Aubà!. Chasis es trasllada a la vila amb la intenció de buscar un recinte més reduït, deixant de banda la idea de macrodiscoteca.

La piscina de Can Raimí

A finals d'agost, es va fer efectiva l'ordre de tancament de la piscina de Can Raimí perquè, segons l'enginyer municipal, incomplia certes disposicions de la normativa vigent. Dies més tard l'associació de propietaris de la urbanització, que es va queixar del poc fonament dels arguments de clausura (a altres piscines de la vila hi ha segons ells mancances i no s'hi actua), va presentar la documentació necessària per poder reobrir parcialment l'equipament, ja que una petita zona va quedar precintada perquè s'hi formaven alguns bassals. Independentment d'això, els veïns ja han anunciat que de cara a la temporada que ve es tiraran endavant importants reformes per fer una piscina més moderna.

Nou bar al Centru

Rústic i amb llar de foc inclosa. Així és el remodelat bar del Centre Parroquial, que es va reestrenar el passat 22 de juliol. El nou establiment del Centru, que és gestionat pels propietaris de La Consulta, ha canviat totalment d'imatge. Més fusta, més acollidor i també més íntim.

Després de molts mesos tancat, el bar del Centru oferirà begudes, aperitius i també menjars, els dies de cada dia a la tarda i el dissabte i diumenge tot el dia.

Més dedicacions al govern

El ple de l'11 de juliol va donar el vistiplau a diferents canvis pel que fa a sous i dedicacions de l'equip de govern. D'una banda, el batlle de la vila, Antoni Soy, va passar a tenir dedicació exclusiva i a cobrar un sou brut de gairebé 42.000 euros. De l'altra, el primer i segon tinent d'alcalde, Montse Brugal i Jordi Pinart, tenen una dedicació parcial (85%) amb un sou de 32.100 euros. Aquestes novetats van provocar fortes queixes dels grups municipals que ho consideren desmesurat. El regidor de Coordinació i Serveis Generals, Jordi Pinart, va assegurar que els sous s'ajusten al que proposa la Federació i l'Associació de Municipis i fins i tot va matisar que estaven un pèl per sota del que es recomana.

Soy vicepresident

L'alcalde d'Argentona, Antoni Soy, juga un paper destacat dins el remodelat Consell Comarcal del Maresme. Soy, en representació d'ERC, és el nou vicepresident primer de l'ens, la mà dreta del president, Manel Mas, amb atribucions importants. La primera, la gestió diària juntament amb Mas i el vicepresident segon Llorenç Artigas. La segona, la de representant del Consell dins l'Autoritat del Transport Metropolità. I la tercera, la presidència de l'Escola Universitària del Maresme.

Sí però no...
Encara que...

Rosa Vila

Vells

Els vells, la gent gran, tenen el dret a ser tractats amb dignitat, com qualsevol ciutadà, i més el dia de la vellesa. I és que aquest any no s'ha avançat gaire en les formes de la seva festa. Unes formes que caldria preguntar-nos si són la causa que enguany només hi hagin volgut ser 156 dels 711 dels majors de 75 anys censats, tot i la bona voluntat i dedicació dels organitzadors.

Aparentment, tot com sempre: gairebé quatre hores plenes d'activitat, no sé si d'il·lusió. L'església, plena de gom a gom, tant que fa necessari acomodador. Una cercavila lenta, per la imprescindible sessió fotogràfica de bracet amb el padrí. L'esmorzar a l'aire lliure a la plaça, millorat gràcies a la carpa. Un detall material: el sobre amb diners, més generós que en altres patronats, però segurament innecessari per a la majoria d'assistents. I finalment l'espectacle de varietats que, enguany, un sector del públic s'ha atrevit a qüestionar amb una mena de cacerolada, i més després de l'aixecament del llistó de l'any passat, quan la Lloïl els parlava de coses intel·ligents, dites amb gràcia i mirant-los als ulls.

Els vells d'ara són espavilats, potser perquè en general llegeixen més, estan més informats, diuen la seva en tot el que passa al poble i estan atents al que passa al món. O sigui que els vells també són crítics i no se'ls pot donar gat per llebre. O sigui que si als vells se'ls ofereix una festa pròpia, per molt tradicional que toqui, cal que sigui actual i amb contingut.

Els vells es mereixen una cultura viva i uns espectacles dignes, que no vol dir de gran volada i de gran pressupost (bé que els va agradar el concert de l'any passat dels nois *Desember Quartet*, com l'actuació d'enguany del Mag suec de Can Bassa).

Perquè, no ho oblidéssim: una bona festa també és qualitat de vida.

Continuem millorant l'escola pública

Entesa per Argentona (L'Entesa)

El creixement d'Argentona ens ha de fer estar atents a les noves places escolars necessàries. Tots plegats estem reaccionant amb rapidesa i adequadament per satisfer les necessitats escolars de la vila. Ha estat una feina conjunta i de cadascuna de les parts: pares i mares, escoles, Ajuntament i Delegació d'Ensenyament.

Apostem per l'escola pública i treballem perquè les d'Argentona vagin millorant. Volem que tots els nens i nenes de la vila puguin anar a una escola pública de qualitat i propera.

En aquests darrers quatre anys hem aconseguit tenir tres noves instal·lacions de qualitat: l'Institut d'Ensenyament Secundari, l'escola bressol municipal de Sant Miquel del Cros i l'escola infantil de Les Fonts de dues línies. També s'han fet les noves aules i el gimnàs del Francesc Burniol i les obres de manteniment i millora del Bernat de Riudemeia. Aquest darrer any s'ha acabat el Centre Infantil de les Fonts amb una inversió de quasi 1,2 milions d'euros (més de 195 milions de pessetes), s'han continuat fent importants millores al CEIP Bernat de Riudemeia i s'ha fet la cuina i el menjador de l'escola bressol.

El creixement d'Argentona ens ha de fer estar atents a les noves places escolars necessàries. Tots plegats estem reaccionant amb rapidesa i adequadament per satisfer les necessitats escolars de la vila. Ha estat una feina conjunta en la qual cadascuna de les parts –pares i mares, escoles, Ajuntament, Delegació d'Ensenyament– ha seguit la seva pròpia estratègia, però mantenint l'entesa necessària per arribar a millorar la situació de forma continuada.

S'ha donat prioritat i s'ha fet un plantejament estratègic a mitjà i llarg termini dels temes educatius. S'ha donat la màxima informació i de forma transparent a tots els implicats. Tothom ha reaccionat ràpidament per buscar una solució adient. Ens hem mantingut units i coordinats, amb les lògiques diferències, a l'hora de buscar solucions. Hi ha hagut capacitat de negociació i també la voluntat d'arribar a solucions. Tots plegats hem tingut la capacitat i la voluntat d'escoltar i de dialogar.

És una mostra de com s'han de fer les coses: entre tots, fent pinya, dialogant, escoltant, participant, cercant solucionar els problemes. Una nova manera de fer que, en la part que ens pertoca, procurem anar aplicant a la nostra política i gestió.

Urbanisme, una eina per millorar el nostre poble

Grup Municipal del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC)

No volem fer d'Argentona un fòrum de debat en base a la desqualificació i a les mitges paraules, no és seriós, qui tingui motius per mantenir les insinuacions que està abocant que ho provi i ho denunciï on correspongui, nosaltres mentrestant continuarem treballant amb honestat i transparència.

En el darrer ple va tornar a aflorar la polèmica amb Can Doro, volem insistir en la bondat del projecte que defensem, n'hem parlat i debatut molt, els arguments estan més que donats i els posicionaments també. Ara ja no es qüestiona la legalitat del projecte, ara es posa en entredit l'honorabilitat d'una empresa constructora.

No volem fer d'Argentona un fòrum de debat en base a la desqualificació i a les mitges paraules, no és seriós, qui tingui motius per mantenir les insinuacions que està abocant que ho provi i ho denunciï on correspongui, nosaltres mentrestant continuarem treballant per Argentona, amb honestat i transparència.

En aquest darrer període de l'actual mandat municipal, hem avançat en la solució dels problemes de Can Cabot. En el darrer ple, vàrem aprovar acceptar la cessió dels vials, zones verdes i equipaments d'aquesta urbanització. Aquest és un pas important, ara la Junta de Compensació podrà fer la urbanització amb tots els seus serveis i cedir-los a l'Ajuntament. És un pas més del camí que acabarà amb la urbanització convertida en un veïnat més d'Argentona.

D'altra banda, estan en fase d'informació pública la urbanització dels carrers del que en diem la unitat "S" que són els carrers Gallifa Ballot i l'avinguda Burriach, és a dir el sector de la Font del Mig, a partir d'ara podrem començar les obres d'enllumenat, clavegueram, asfaltat i la resta de serveis.

No s'acaba aquí, hi ha altres sectors en diferents fases del procés d'urbanització que ja anirem desgranant de mica en mica. Amb aquestes mesures creiem que un nombre important de veïns del poble van aconseguint allò que els correspon, millors serveis en igualtat de condicions que la resta de vilatans i vilatanes.

Can Doro necessita consens

A l'últim ple municipal, tots els grups de l'oposició vàrem presentar una moció conjunta amb un objectiu comú: que l'equip de govern municipal es reunís amb nosaltres i "la plataforma", per valorar idees alternatives a la presentada per ells. La finalitat era que la remodelació de Can Doro tingués en compte altres sensibilitats avui per avui ignorades. Per obtenir un bon resultat, calia que s'aturés l'actual projecte de Can Doro, i sense aquesta pressió, iniciar negociacions en busca d'una solució consensuada que no divideixi la població d'Argentona en dos bàndols. A més de l'esmentat objectiu comú, és bo que la ciutadania sàpiga que cada un dels grups polítics municipals té la seva posició particular dins d'aquest conflicte i l'ha de conèixer.

El grup municipal de Convergència i Unió, ja ho dèiem en el nostre programa electoral, volem una solució fruit del consens, que sigui respectuosa amb l'entorn, que prevegi el Casal d'Avis a l'actual solar de Can Doro i altres equipaments a la zona de Cal Guardià – Cine Espanya, i on els nous habitatges i locals encaixin amb els que ja hi ha a la zona.

Ens agradaria que l'Ajuntament desenvolupés diversos projectes alternatius –segur que no som els únics a tenir idees diferents de les de l'actual equip de govern– i els posés a exposició pública juntament amb l'actual, com es va fer amb la Sala i la Font Picant, i que tothom que volgués hi diés la seva.

Volem que la solució final, sigui la que sigui, estigui avalada per la majoria de les sensibilitats de la nostra vila.

No ens agrada que l'opacitat en l'elecció del projecte (només en consideren un), el protagonisme de ningú (l'equip de govern no admet que altres idees són possibles), les presses innecessàries (els vilatans no hem demanat mai que la remodelació s'hagi de fer ja) i les pressions econòmiques o urbanístiques (que sigui l'Ajuntament qui marca les condicions i no els promotors) siguin les principals variables que determinen la transformació del centre d'Argentona.

L'estil de l'equip de govern

És una llàstima que començant una nova legislatura amb el mateix equip de govern, la cosa continuï igual. Això vol dir que continuen menyspreant a l'oposició i a una bona part de la població argentonina. Un tema important és amb Can Doro, tota l'oposició, la plataforma i un bon sector de la població reclamen que s'aturi l'actual pla de l'equip de govern sobre la "rehabilitació" de Can Doro: Hem presentat una moció en el darrer ple perquè s'aturi el projecte i es faci un equip de treball, recollint l'esperit de treball en grup. Però...

El Casal d'Avis no serà gratuït per a la població argentonina. L'empresa contractada per a la rehabilitació ha posat límits econòmics. Estem en contra de l'edificació que vol canviar la fisonomia del casc antic d'Argentona. Hi ha solucions arquitectòniques que permeten modernitzar sense perdre la identitat del poble. Molts pobles ho han portat a terme d'aquesta manera. Més del mateix si en el mandat anterior eren 7 contra 6, en aquest 9 contra 8. No és pertinent que l'equip de govern prengui una actitud dèspota i prepotent, insultant l'oposició (hem de recordar que en el mateix ple el Sr. Pinart va dir que li resultava patètica la moció presentada per l'oposició). No ens deixa participar en els projectes. O penses com ells o hi estàs en contra. Això no és participació. Hem de recordar temes semblants? La Font Picant, demanant la participació ciutadana i després escullen el que volen. El Consell d'Administració d'Argentona Projectes l'ha hagut de convocar l'oposició. Altres temes que des del Grup Municipal Popular s'han defensat són el canvi del paviment de la piscina per ser perillósament lliscant (l'equip de govern no ho sabia). La dificultat que posa l'equip de govern per un normal desenvolupament de l'esport a la vila. Un conserge per a tres instal·lacions.

La Sala té un increment de més de 100 milions de pessetes en la seva rehabilitació. Inspeccions en els bars de la vila en el transcurs de la Festa Major, les subvencions de les entitats per cobrar...

Grup Municipal de Convergència i Unió (CiU)

Ens agradaria que l'Ajuntament desenvolupés diversos projectes alternatius –segur que no som els únics a tenir idees diferents de les de l'actual equip de govern– i els posés a exposició pública juntament amb l'actual, com es va fer amb la Sala i la Font Picant, i que tothom que volgués hi diés la seva.

Grup Municipal del Partit Popular (PP)

No és pertinent que l'equip de govern prengui una actitud dèspota i prepotent, insultant l'oposició. No ens deixa participar en els projectes. O penses com ells o hi estàs en contra. Això no és participació. Hem de recordar temes semblants?

Can Doro i l'arrogància del poder

Grup Municipal Esquerra Unitària (EU)

Cal lamentar el patètic espectacle dels senyors Pinart i Soy que, amb l'arrogància típica de qui ostenta el poder sense pensar d'on prové, van escenificar la pitjor actitud autoritària i prepotent que recordem des de fa temps, fins i tot des de l'època franquista.

El dia 19 varem assistir a una ignomínia envers la sobirania popular. En aquest ple es tractava de la qüestió de Can Doro i la ciutadania hi assistia il·lusionada en la possibilitat d'incidir en el debat, de ser escoltada, i que l'equip de govern pogués fer un gest d'acostament al poble i s'obris a parlar.

Però ens vam trobar que es va produir un escarni a la sensibilitat popular i al mateix principi de democràcia participativa. El senyor Pinart va menysprear les preguntes de l'oposició, va ningunejar totes les interpel·lacions amb gestos despectius i males paraules. Ell i tot l'equip de govern van mantenir una tònica d'intransigència, menyspreu i ignorància per les múltiples sensibilitats que hi ha al poble, fins i tot amb la conseqüència de separar el lligam inexcusable entre el poder i la ciutadania. L'equip municipal s'ha allunyat de la realitat de la vila i cada vegada sols actua a partir de la seva pròpia lògica, menyspreant, estigmatitzant i burlant-se de tot allò que no sigui la seva posició. Enfront d'aquesta actitud, cal destacar la postura dialogant, civilitzada i digna de la ciutadania, expressada en la intervenció del president de la Plataforma, el Sr. Xavier Collet. La veu del cor i la sinceritat va topat amb el mur indigne del silenci i el menyspreu del poder.

Cal lamentar el patètic espectacle dels senyors Pinart i Soy que, amb l'arrogància típica de qui ostenta el poder sense pensar d'on prové, van escenificar la pitjor actitud autoritària i prepotent que recordem des de fa temps, fins i tot des de l'època franquista.

I tan lamentable com això és que aquesta postura d'intransigència sigui recolzada d'una manera servil per un grup teòricament transformador com és IC-V. Aquest partit, a més de no representar ja l'esquerra alternativa, sembla que jugui el paper de "tonto útil" a ERC. Veurem si aquesta formació és capaç de reaccionar o, per contra, Esquerra Unitària es queda com a única formació política de l'esquerra transformadora i l'única que està al costat del poble.

Els temps estan canviant

Grup Municipal Agrupació Argentona (Agr.Ar.)

Sr. alcalde, vostè és un pare desagraït, ja que nosaltres pensem que si no hagués estat per l'actitud submissa del seu fill -CiU- durant 4 anys, ara vostè no manaria, no estaria al lloc que ara està. Sr. Soy, tal com diu la cançó del Bob Dylan "Els temps estan canviant".

Començarem aquest escrit fent una pinzellada a les darreres festes de la vila. Una vegada més els vilatans i vilatanes han mostrat el seu gran civisme i el seu alt nivell participatiu en una fira que any darrere any està a més alt nivell. És per això que volem felicitar el poble. De tota manera, voldríem que el proper any l'equip de govern ens faci arribar un pla de seguretat i de normes d'emergència que hem trobat a faltar aquest any. Quant al ple del passat 19 de setembre i sense entendre com el Sr. Pinart, fora de context, comença a parlar del programa d'Agrupació d'Argentona -cosa que sembla que li preocupa molt-, voldríem explicar-l'hi tal com va sortir al Punt -ja que segurament no va llegir-ho bé o no ho va entendre- i solament referint-nos al tema de la promoció del comerç en el qual vostès fan tant de rebombori, però que no han explicat mai en què consisteix la nostra posició. 1) Atraient expectatives de turisme a través de fires i congressos; 2) Oferint allotjament en hotels confortables; 3) Proporcionant activitats esportives d'interès turístic com el golf i l'equitació; 4) La creació de 500 llocs de treball.

En contrapartida, vostès sols han demostrat fins ara un càstig en tots els sentits, des de les llicències d'activitat fins a les multes que evidentment impossibiliten cap desenvolupament del comerç i la indústria, i el que és pitjor, la impossibilitat futura d'un pla adequat. Per finalitzar aquest escrit, una anècdota: l'actitud paternalista del senyor Soy, renyant CiU per la seva adhesió a la moció conjunta de CAN DORO. Ens sembla, Sr. alcalde, que vostè és un pare desagraït, ja que nosaltres pensem que si no hagués estat per l'actitud submissa del seu fill -CiU- durant 4 anys de la darrera legislatura, ara vostè no manaria, no estaria al lloc que ara està. Sr. Soy, tal com diu la cançó del Bob Dylan "Els temps estan canviant".

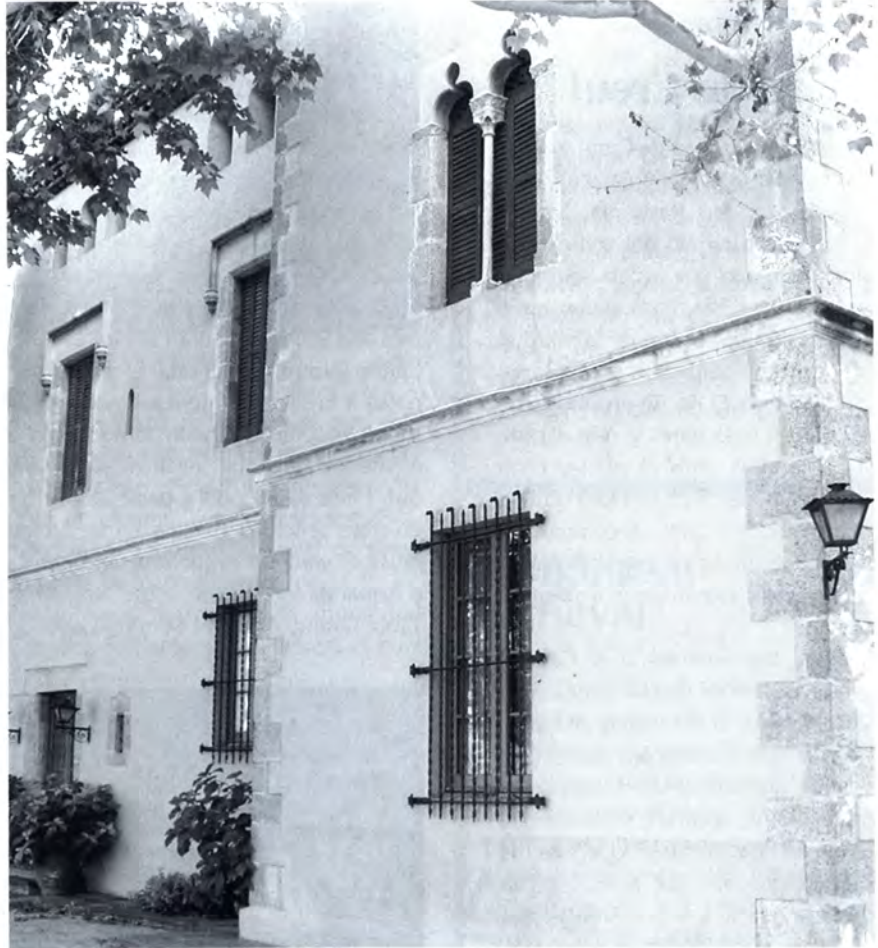

Lluís S. Morgan

El llinatge de Can Pins

Fa una colla d'anys, i tal com dirien per l'ampla Castella, "en tiempo de Maria Castaña", o com diuen en el nostre Pirineu, "quan Judes era fadrí i sa mare festejava" ja hi havia al peu de la serrallada de Parpers la masia de Can Pins. Quan els seus propietaris anaren a viure a ciutat, fan una masoveria, transformen la casa, creen la segona residència, l'engrandeixen, la modernitzen i l'acomoden, però deixen que Can Pins continuï guardant un dels cellers argentonins del qual hem de sentir-nos orgullosos. Els seus carreus de pedra, diverses vegades centenaris, són testimonis de l'esforç i la grandesa d'èpoques passades. Quan els nostres avis cultivaven vinyes, quan a Argenton es collia, segons Pasqual Madoz, 10.000 càrregues de vi anuals, les terres de Can Pins eren un dels principals productors, ja que els seus terrenys eren, i són encara, dels més extensos del nostre terme.

Els Pins varen dar nom a tot un gran veïnat i a la riera que baixa de Can Riudemeia i, donaren homes prominents a tots els estaments de la vila. En el passadís central del nostre temple Parroquial, en lloc destacat i just davant a on hi havia, abans de les reformes, el Presbiteri, hi veureu una llosa funerària de pedra en la qual hi ha esculpides la figura de tres pins i una inscripció que diu "Joan Pins de Pins i dels seus" i una data: 1678. I és que durant segles la his-

Aspecte actual de la renovada Can Pins.

tòria de la família Pins és part important de la història del poble i de l'església Parroquial.

A primers del segle XI, durant la guerra del Francès, les relacions de l'exèrcit d'ocupació no devien ser, en alguns casos, tan dolentes com ens volien fer creure, el cert és que una pubilla de Pins es casà amb un oficial de l'exèrcit de Napoleó i des de llavors els Pins porten el cognom Matheu.

El senyor Antonio Matheu, branca actual d'aquest arbre genealògic, guarda una grandiosa i exhaustiva documentació en la qual els nostres estudiosos hi podran trobar i a la vegada sadollar-se de testimonis documentals partint del segle XIII fins als nostres temps. Quina pila de vivències, quin munt de records, quanta història apilonada! Ja hi havia un vell refrany que deia: "No hi ha llinatge que no porti el seu bagatge".

El vi ha anat lligat a la història de Can Pins.

Racons

Llorenç Soldevila

Cap de Creu!

Sí, així, en singular, Cap de Creu!, segons l'Alcover Moll, és la fórmula d'un jurament, imprecació o flastomia. Segons conta Lluís Serra també pot venir d'una cerimònia religiosa que es feia sortint en processó de l'església fins a aquest punt, antigament fora del centre de la vila i al peu del camí de carro que unia Granollers amb Mataró. El lloc té una forma de i grega que, si te la mires venint d'avall, t'invita a fondre't amb el poble; i, en canvi, si l'enfoques de Can Doro o de la Plaça de Vendre estant, et commina a arrenglar-te en la rodera del carrer Gran, tot baixant, per anar cap a mar, fora del poble.

La Paret de les mentides o el Cap de Creus està situada en una autèntica cruïlla plena de vida. Si t'hi asseus una estona, a banda de compartir amb altres persones el lloc que Esteve Albert en deia l'àgora argentonina, podreu comprovar que és ben bé en l'eix imaginari que, des del Turó de Cerdanyola, pot acabar a can Coix, masia que fins fa poc senyorejaven tota la vila vista de la Plaça Nova estant. Ara les alçades d'alguns edificis han cegat aquesta perspectiva. El Turó de Cerdanyola, contemplat des del Cap de Creus no anuncia ni poc ni massa la mar. És com si l'horitzó dels argentonins fos de terra endins; res, absolutament res, des d'aquest punt fa pensar que siguem en una vila del Maresme.

Pel Cap de Creus, la gent hi passa més o menys atrafegada, s'hi atura, se saluda, parla, reposa en uns bancs en el seu estat més primari. Els plataners, enormes i ben peixats per les aigües subterrànies del torrent de la Gustana (abans també dit de Fornells i d'en Gomis) fan una ombra agradabilíssima i dansen amb la marineda que cap a migdia no falla i que porta el salut de voramar. I no hi falten els autos que, pujant pel carrer Gran, semblen xocar amb un vèrtex ordenador que els decanta cap a sant Sebastià o cap a la Plaça de Vendre. En definitiva, som al batec cordial de la vila.

COSES DE LA VILA

Renovada web de la ràdio

Després de més d'un any en construcció, Ràdio Argentona ha estrenat a finals d'agost la remodelació de la seva web particular. El nou disseny d'*argentina.com/radio* juga amb diferents elements propis del mitjà combinats amb fotografies i tons blavosos. Es dona l'opció de conèixer els locutors, els programes i altres curiositats de l'emissora. A més, els visitants podran també escoltar l'últim informatiu per estar al dia del que passa a la vila *on-line*. La nova web de Ràdio Argentona aporta també com a element diferencial: el fil musical amb què l'internauta podrà passejar per les diverses seccions de la pàgina. Un fil musical *made in Argentona*, amb temes d'Aquarela do Brasil, Jordi Nogueras, Tabla Tarang, Aqstics i Mirabai Gayà.

Pavelló en marxa

El poliesportiu d'Argentona comença a ser una realitat. El 10 de setembre es va donar oficialment el tret de sortida a les obres del nou pavelló. El nou equipament es construirà seguint el model PAV3 (una pista longitudinal per competicions, que es pot subdividir en tres pistes transversals per entrenaments) i estarà lligat a la pista coberta a través d'un mòdul que donarà cabuda als serveis complementaris. Les obres del nou poliesportiu pugen a gairebé dos milions i mig d'euros, i estaran enllestides a principis del 2005.

Gran Festa del Cros

Molt participativa. Així va ser la Festa Major de Sant Miquel del Cros celebrada el cap de setmana del 26 al 28 de setembre. La comissió de festes del veïnat sud va complir amb el seu objectiu aconseguint que els veïns sortissin al carrer per participar de la gran diversitat d'activitats programades. Entre els actes més multitudinaris cal destacar el show de varietats del recent creat grup de teatre del Cros i de les moltes activitats adreçades als petits. La pluja però, va impedir celebrar alguns actes.

Els canvis i els nous aires en la comissió de festes del Cros ha fet que aquesta sigui una de les millors festes majors dels darrers anys.

Can Doro, endavant

L'equip de Govern ha tirat endavant amb el projecte de Can Doro tot i la moció presentada pels quatre grups de l'oposició en el passat ple de setembre. Esquerra Unitària, Convergència i Unió, Partit Popular i Agrupació Argentona van unir forces per aturar la reforma de Can Doro, una unió que va quedar en intent, i és que tot i els arguments de l'oposició, Entesa i Partit dels Socialistes van continuar fermes en la seva postura. L'oposició en ple va presentar una moció en què després de trobar un informe sobre les irregularitats que envolten Mas Vilanova, l'empresa que ha de fer-se càrrec del projecte, es demanava a l'equip de govern que trenqués els compromisos amb aquesta companyia. Tot i aquestes crítiques, l'oposició no va sortir-se amb la seva. Entesa i Partit dels Socialistes van continuar defensant un projecte en el qual sempre han cregut. Per la seva banda, el Síndic de Greuges de Catalunya ha arxivat el cas després de considerar que no hi ha motiu per la queixa presentada per la Plataforma. Mentrestant ha aparegut un fulletó anònim a les cases d'Argentona informant del fracàs de la Plataforma en el seu intent d'aturar el Projecte de Can Doro.

COSES DE LA VILA

Moment del desdèjuni de la Festa de la Vellesa d'enguany.

Bassa i Vila, padrins dels avis

La Festa de la Vellesa va aplegar el passat 21 de setembre més de 300 persones en el tradicional homenatge que cada any el poble ret als avis de la vila. A quarts de nou del matí, una cercavila de gegants va donar el tret de sortida a la Festa. Després de la missa, els avis i els acompanyants es van dirigir fins a la plaça Nova on sota una carpa va tenir lloc el desdèjuni servit pel restaurant Sant Jaume i les actuacions teatrals, de ball i de màgia. La Festa va tenir la participació dels padrins Pepi Vila (presidenta de l'Associació de Puntaires "Amics de Concepció Moré") i Joan Bassa (expresident del Casal d'Avis), i les actuacions dels grups Boina i Acte Quatre, Seth, el mag suec i salsa amb l'Olga i en Xavier.

A l'escola Bernat de Riudemeia també es van fer obres importants: s'ha pintat tot el centre i s'han canviat les finestres. A la resta de centres, l'escola Francesc Burriol i la de Sant Miquel del Cros, s'han fet obres de manteniment. Per la seva part, l'escola municipal Cargol Treu Banya ha començat el curs amb un menjador i una cuina nova.

El Can Raimí a Primera

El primer equip de l'Olímpic Can Raimí ha començat aquest any un dels seus somnis: poder jugar a la Primera Divisió de Barcelona després d'un ascens que es va produir durant l'estiu als despatxos de la Federació. El cinquè lloc de l'última campanya va acabar convertint-se en passaport suficient per fer el salt. A més, aquest any l'Olímpic tindrà un segon equip que disputa els seus partits a la Segona B.

Segon institut

Els futurs problemes de massificació a les aules de l'Institut d'Argentona veuen una llum al final del túnel. Després de diverses peticions i demandes per part de l'Ajuntament, el Departament d'Ensenyament de la Generalitat ha reconegut que la zona d'Argentona, Dosrius i Òrrius necessita més equipaments d'ensenyament secundari. L'Administració autonòmica creu que la zona necessita dos instituts: un primer i més urgent a Dosrius, i un segon a Argentona. L'IES actual, que es va posar en marxa el setembre del 2000, ha quedat petit.

Inauguració medieval

La Casa Gòtica ja és oberta al públic. La inauguració es va fer amb una gran festa medieval el passat 27 de setembre que va aplegar més de mig miler de persones. Tres anys d'obres, un ambiciós projecte i una inversió de 450.000 euros s'han materialitzat en la inauguració d'un dels edificis més importants d'Argentona que data del segle XVI. L'edifici de la plaça de l'Església alberga les oficines del Museu del Càntir, una sala polivalent per a exposicions i conferències i el més important, l'Arxiu Històric Municipal d'Argentona, que rep el nom de Jaume Clavell. L'arxiu alberga nombrosos documents, des de papers municipals fins a fotografies antigues del poble. Del fons cal destacar-ne pergamins del segle XIII.

Obres a les escoles

Les escoles d'Argentona van iniciar les classes amb novetats en les instal·lacions. Durant els mesos d'estiu es van fer diverses reformes. La més important va tenir lloc a l'escola Les Fonts de Cirés on s'han construït dues aules de P5 i una de psicomotricitat. L'augment del nombre d'aules ha anat acompanyat d'un increment del professorat. Segons la regidora d'ensenyament, Esther Merino, l'any vinent el centre ja tindrà llistat tot el cicle de primària.

MARTÍ LÓPEZ

Pep Lladó al seu estudi de gravació.

L'argentoní afincat a Dosrius Pep Lladó acaba de publicar *Fete*, un disc de música *chill-out* que suposa el seu debut discogràfic en solitari. D'aquesta manera Lladó s'allunya de tot el que havia fet fins ara i del seu passat *Ai, ai, ai* oferint al públic tota una caixa de sons amb una base electrònica molt relaxant.

De la rumba a les màquines

Va ser durant molts anys un dels punts del mític grup de rumba catalana *Ai, ai, ai*. Des de fa deu anys treballa com a compositor de la música de la sèrie de dibuixos animats *Les tres bessones*, que veuen els menuts de molts països d'arreu del món. Ara està amb *Sgatto*, un projecte-homenatge al Gato Pérez amb versions de les cançons més conegudes de l'inventor de la rumba catalana. Ell és en Pep Lladó, un músic argentoní afincat des de l'any 85 a Dosrius, tot i que encara ve sovint al poble a veure la seva família. Ara ha volgut trencar amb tot el que ha fet fins ara a nivell musical publicant *Fete*, un disc de música *chill-out*, una música feta amb ordinadors que fuig de la bogeria de les discoteques i s'acosta més a un ambient de relax, de seure a la sorra de la platja i gaudir de la brisa del mar, del soroll de les ones acompanyat de música.

Experimentant. "Vaig plantejar-me què era el que jo podia fer després de la rumba, què podia dir amb les màquines i ha sortit això. Tenia ganes de provar coses diferents", diu en Pep Lladó, que afegeix: "treballa amb ordinadors des de fa 20 anys però no per fer música electrònica i en una època de tranquil·litat vaig pensar que ja era hora de trobar el meu llenguatge, la meua manera d'expressar-me amb les màquines".

Tot i que reconeix que si s'ha de posar una etiqueta al disc hi posaria *chill-out*, Lladó no vol que això es frivolitzi perquè "el disc va més enllà de la cosa *fashion* d'Eivissa, és un llenguatge musical amb el que es poden dir més coses i la gent hi pot trobar diferents significats". Però tot i aquest canvi d'orientació musical, el músic i compositor no ha renunciat a incloure en aquest disc tocs de la rumba que l'ha acompanyat durant tota la vida. Això sí, una rumba més pausada, que s'afegeix als tocs *funky*, *latin*, africans i d'altres sonoritats que fan de *Fete* tota una caixa de ritmes. "El disc parteix d'unes sessions que vaig fer amb l'argentoní Jaume Catà de percussions llatines i a partir d'aquí he anat construint totes les músiques. Estic molt content de la barreja rítmica que ha quedat i de tota la gent que hi ha participat", agraeix Lladó.

El nom del disc, *Fete*, té una història especial que explica el músic: "és un treball que vaig anar fent jo de mica en mica i que ensenyava poc. Un dia van venir els meus germans Carles i Sandra, que s'encarreguen de *Fete*, una marca de roba que té diverses botigues. Per ells això de la roba és més que un negociet de vendre gènere ja que ho volen vestir més com un rotllo i una manera de viure. Quan van sentir el disc van veure que coincidí la música amb el rotllo de la seva roba. És una agradable coincidència que un músic i una empresa de

roba s'adonessin que estan venent una mateixa estètica i una mateixa història. I a més som germans!".

A l'estudi. El disc l'ha gravat solet durant tres anys, al seu ritme "sota la palmera", el seu estudi de gravació que pren el nom d'una cançó emblemàtica dels *Ai, ai, ai*. "La palmera la tinc a fora", diu en Pep Lladó. Un cop gravat els de la discogràfica *Cool Sound* li van editar el disc i han fet una distribució exemplar de *Fete* que es pot trobar a la majoria de botigues de música del país i que ja ha sortit en diversos discos recopilatoris d'àmbit estatal. Per això no seria gens estrany que qui aquest estiu hagi passat per discoteques o *chill-outs* de les illes balears hagi sentit algun tema del disc. La intenció del segell discogràfic és moure'l per tot el món ja que és música instrumental que pot consumir gent de totes les races i cultures. Ara el que falta és veure la manera de portar-ho en directe, tema complicat però que Lladó ja està estudiant.

El públic. El tipus d'oients a qui pot anar dirigit el disc és ben divers, com explica el músic: "en principi podríem dir que va adreçat a un públic *neo-hippie*, però també a tot tipus de públic ja que hi ha uns elements que poden agradar tothom i la gent la pot utilitzar per relaxar-se".

FOTOGRAFIES CEDIDES PER FOTO ESPA

Imatges de *Morir a Bagdad* en la representació que es va fer a Mataró.

Vivint l'horror

Un quart de deu de la nit. Un grup important de gent fa cua a fora de l'antiga fàbrica Velcro. Estan esperant per entrar a veure *Morir a Bagdad*. Tothom els ha dit meravelles d'aquesta obra quan es va fer a Mataró però segur que molts no saben ben bé què van a veure. L'expectació es converteix en un cert neguit quan en entrar al pati els donen una lot i una cadireta de càmping a cadascun. Passats pocs minuts de dos quarts de deu de la nit la gent comença a baixar unes escaletes sinuoses que condueixen al soterrani. Allà es troben un aspecte tèntric: unes bigues i unes parets força gastades i el terra convertit en un espectacular mar de taüts. N'hi ha una quarantena, amb una quarantena d'actors dins amb la cara il·luminada. A mesura que van entrant els espectadors es reparteixen pels diversos taüts i escolten la història d'aquestes víctimes.

"Noto el xiulet de les bombes tan a prop meu, ja. M'aclapara la incertesa del darrer viatge. Sé que sentiré el meu cor batejar amb ferotge insistència uns segons abans del final. Sé que deixaré de respirar mentre tot s'enruna i jo ja no seré res, aquí, ara." La gent escolta textos com aquests amb cara de patiment i van movent-se d'història en història, de vícti-

ma en víctima. Escolten fragments com el d'una dona que viu la guerra sense cap familiar a prop: *"Ara camino per aquesta Bagdad irreal, caòtica, atordida, espantada... L'odi es reflecteix en els ulls de la gent (...) El present és un forat negre, negre, negre... Silenci, escolta. La sents? La guerra..., les bombes..., la sang... la mort"*.

I la tensió cada cop és més gran. Els espectadors comencen a creure que estan vivint realment la barbàrie d'una guerra a través d'unes víctimes innocents com el d'una joveneta: *"Un dia aquesta guerra serà lluny i em casaré (...) Sento el xiulet d'un projectil i un esclat infernal. De cop i volta tot és blanc. Un blanc sense vida que se m'emporta"*.

Hi ha totes les víctimes possibles, des de vells moribunds a joves amb ganes de vida, des de periodistes a noies embarrassades. I fins i tot algú del públic, totalment ficat dins la història, conversa amb el personatge: *"sí noi, sí, les guerres tenen això"*. I senten més veus com la d'un jove pastor: *"Ara sento com resa, jo també ho faig, en silenci, perquè la guerra s'acabi ben aviat. M'és igual qui guanyi, perquè serem pobres igualment, però que s'acabi d'una vegada si us*

plau", o l'esfereïdor testimoni d'un nen que enllustra sabates i que ja no troba clients per poder portar diners a casa: *"el meu pare em deia: el més important és la teva família, la teva família"*. Què farà jo ara per ells? Tinc gana, molta gana. A casa tenen gana, molta gana i jo no hi puc fer res. No vull tornar a casa, no vull que la mare em torni a pegar. Jo també tinc gana i no vull tornar. El més important és la teva família, la teva família. Però no puc tornar. No tornaré".

Sonen unes sirenes. Tothom surt del seu taüt i es reuneixen en un punt. Esclata una bomba i els cossos cauen a terra. Una veu en off reflexiona sobre les guerres i tot seguit les víctimes es van aixecant deixant constància, d'una en una, del seu nom i de la seva edat. Un fort aplaudiment agraeix la feina de tots els que han participat en aquest muntatge per la pau.

Un cop fora tothom destaca l'originalitat de l'obra i l'espectacularitat del muntatge. Estan contents perquè saben que han pogut viure de prop l'horror d'una guerra però que només ha estat una estona. Un home reflexiona: *"Hem vist això, ens hem impressionat, però tots anirem ara a casa a seure al sofà a veure com la gent mor i nosaltres no fem res"*.

El 10 de setembre el soterrani de l'antiga fàbrica Velcro va viure una experiència diferent. Allà es va representar *Morir a Bagdad*, un espectacle teatral fora del que és comú ideat pel mataroní Josep Rodri que és un intent de reflectir l'horror que s'ha viscut i s'està vivint a l'Iraq. Unes 140 persones van assistir a veure aquesta ambiciosa producció que ha tingut participació argentonina en l'equip de direcció (Cristina Navarro, Jaume Sesé i Enric Domingo), en els textos (Enric Serras, Rosa Vila i Martí López) i en actors (Gisela Bellavista, Carla Limstrong i Arnau Aymerich). Una obra que va servir per celebrar la Diada juntament amb la tradicional ofrena floral a Rafael de Casanovas, l'actuació castellera dels Capgrossos de Mataró i la cantada d'havaneres que va organitzar CiU.

SuperBarnet

Barnet a la Premsa d'Hèrcules.

Els gimnasos gairebé no sap ni què són. Els ha vist passant per davant, en alguna revista o com a molt per la tele. La seva fortalesa no s'ha forjat en un recinte ple de màquines de peses. No, no, és natural. Ni segueix una preparació ni una alimentació específiques. Futbol americà durant l'any (*tight-end*, línia defensiu dels Llops d'Argentona), i de menjar, sense miraments. La paraula dieta tampoc no figura en el seu diccionari. "Peus de porc, costelles de xai... això és el que em dóna força." Jordi Barnet (Mataró, 1972), 1,85 m d'alçada, 130 quilos de pes, no s'havia presentat mai a cap concurs exclusivament per forçuts. El màxim que havia fet: participar en l'aixecada de càntirs d'Argentona, per pura afició però amb molt d'èxit. No en va, acumula ja quatre triomfs en la prova de la vila, inclòs el d'aquest 2003 establint un nou rècord en el recorregut d'atuals: 42 segons. "No hi ha tècnica. No et pots concentrar, si l'agafes així o aixà. L'aixeques o no l'aixeques, i punt. També depèn de com tens el cos en aquell moment. Si has de fer voltar una roda la fas voltar, si has

d'aixecar pedres, les aixeques. Però això del càntir és una cosa única, és un pes mort que has d'aixecar, no pots caure, has de beure, la posició del cos... és molt difícil d'entrenar".

Justament en un concurs de càntirs va conèixer l'actual home més fort d'Espanya, el mataroní Israel Garrido. Ell el va convèncer per participar en el campionat equivalent de Catalunya el juny passat a la capital del Maresme. El debutant Barnet, amb *wild-card* especial (targeta d'invitació), va demostrar que és un fora de sèrie. Sense preparar res, segon classificat absolut de 12, per darrere del campió, Francisco Javier Fernández "Efe". El Llop va udolar de valent i es va guanyar per dret propi l'accés a l'Estatut de principis de juliol. Amb l'hotel i les despeses pagades durant tres dies, Jordi Barnet va causar sensació també a Salou.

La premsa d'Hèrcules i cia. Per tan sols un punt no treu el cap a la final espanyola a la qual només entraven els 6 primers dels 13 participants (n'hi havia del País Basc, de Madrid...). Les proves, altre

cop semblants a les del certamen català, només estaven a l'abast dels elegits. Per exemple, carregar un mapa d'Espanya de 150 quilos el màxim tros possible sense deixar-lo a terra; pujar una escala amb un pes de 200 quilos; fer voltar dos pneumàtics de 350 quilos durant 20 metres; bolcar un cotxe de 750 quilos (un Ibiza sense motor)...

Una de les més espectaculars va resultar l'anomenada premsa d'Hèrcules, que té de protagonistes dos jeeps de 1.500 quilos cadascun. "Estàs amb els braços en creu amb un cotxe a cada cantó i es tracta d'aguantar-los tibant-los amb una cadena cada un durant 30 segons. Primer tu et vas tensant al màxim. Quan estàs preparat, te'ls desfrenen els dos alhora, estan en una rampa. Els has d'aguantar fins que no puguis més. L'important és que estiguis supertens perquè quan els deixen anar no t'agafi de cop l'estirada. Representa que abans ja els has d'estar carregant." Barnet es va quedar a prop d'entrar a la fase dels sis millors en la qual l'examen més bèstia consistia a arrossegar un tràiler de 19 tones durant 20 metres. Ell hauria fet bon paper perquè, fora de competició, va aconseguir moure'l.

Un esport amb projecció. "A altres països està professionalitzat, l'altre dia per la tele vaig veure el d'Holanda. El seu nivell és més alt. Ells sí que s'hi dediquen. Ho feien amb un camp amb graderies. Nosaltres estàvem a Salou amb quatre guiris mirant-s'ho. Estem intentant buscar gent per aconseguir aixecar aquest esport. Aconseguir públic, trobar espònsors. Jo crec que té futur. La gent posa la tele i s'hi queda enganxada, és més espectacular que el futbol. Mouran aquest cotxe? És impossible que un tiu arrossegui un camió de 20 tones... La gent s'hi enganxa. Ara volem muntar concursos a la comarca", paraula de superhome, paraula de Barnet.

Jugador dels Llops d'Argentona, guanyador del concurs de l'aixecada de càntirs en diverses edicions, Jordi Barnet és ara també un dels homes més forts. Segon de Catalunya i setè d'Espanya, Barnet s'atreveix amb tot: fer voltar pneumàtics de 350 quilos, bolcar cotxes de 750, carregar mapes de 150... Sense cap entrenament, ni preparació específica, només amb el que el seu pare i la seva mare li van donar: força bruta. Un superhome, cent per cent natural, no de dibuixos animats sinó de carn i ossos.

Olimpíic als Jocs de Montreal 76, waterpolista professional als 80 en el Barcelona i el Terrassa... El temps ha passat però no pas pel Mario Lloret. Camí de la cinquantena d'edat, encara conserva una forma exemplar dins l'aigua. Constància, sacrifici i un do especial l'han portat a ser un dels millors papallonistes europeus major de 45 anys. Director de l'INEF (Institut Nacional d'Educació Física), el doctor argentoní és el primer que s'aplica la lliçó que l'esport ha de formar part sempre de l'activitat vital.

XAVIER LORENTE

L'home flotant

Els vells rockers no moren mai. Qui ha dit que amb 46 anys un ja no val per res en el món de l'esport competitiu. A prop de la cinquantena d'edat, pocs acostumen a fer més esport que baixar o pujar les escales de casa, o anar a buscar una cervesa a la nevera. D'altres com a molt van a jugar algun partit de bàsquet, futbol, tennis o golf, a la setmana. I només un grup reduïdíssim (en perill d'extinció, vaja!) encara sua hores i hores per conservar el que un dia ja molt llunyà van ostentar. El cas del Mario Lloret no entra en paràmetres normals. L'argentoní, amb 46 anys a l'esquena, és l'excepció de les excepcions. El juliol va igualar a Santander el rècord d'Europa de 50 metres papallona per majors de 45 anys. La marca, 27 segons i 97 centèsimes, que només li va durar un mes i mig, no està a l'abast de qualsevol. Es va passar l'últim any, especialment, tot el primer semestre d'aquest 2003, preparant de manera gairebé malaltissa la cita, en una lluita afeïssada contra cada mil·lèsima del cronòmetre. En l'europeu de l'especialitat a Millau (França) va quedar sotscampió per darrere de Peter Nocke, un llegendari nedador alemany, que li va prendre també el rècord continental amb 27 segons 75 centèsimes.

Un esportista d'elit. "El secret? La constància, el sacrifici, l'haver-ho fet des de

ben petit. Està clar que alguna cosa queda. Tot i que és evident, que a mesura que ens fem grans anem davallant en les nostres condicions físiques, la intenció és mantenir-les el màxim d'altres i que aquesta involució que farem d'una manera inexorable sigui el més lenta possible." De fet, és així. Lloret va néixer amb el flotador posat com aquell qui diu. Amb 8 anys ja nedava habitualment. Als 12 anys va ser campió de Catalunya. En una progressió espectacular, als 18 va firmar un excel·lent novè lloc als Jocs Olímpics de Montreal (1976) en el relleu dels 4x100 estils nedant papallona. Més tard es va passar al waterpolo, en què va jugar com a professional al CN Barcelona i al CN Terrassa, en una dècada dels 80 plena de títols i èxits esportius. Amb el club de la ciutat comtal, el seu club d'origen va guanyar diverses lligues i fins i tot la Copa d'Europa compartint vestidor i piscina amb un jove però ja mític Manel Estiarte (considerat el millor waterpolista de la història). Ara l'esport de l'aigua juga un paper força més secundari però molt important. "És un *hobby*, una vàlvula d'escapament de l'estrès, de les angoixes de les nostres feines, de les nostres coses, perquè penso que la natació és el millor esport per conservar la salut. Crec que estic en una etapa de la vida molt plena, des del punt de vista físic i intel·lectual". El Mario practica natació però també

waterpolo. Al juny va proclamar-se subcampió d'Espanya màsters amb el CN Mataró a Pamplona. Tornant a la natació, Lloret ja pensa en el Mundial de Riccione (Itàlia) de l'any que ve.

Darrere, una gran dona. La passió per la piscina és compartida amb la seva dona, una altra campiona que a Santander també va penjar-se un parell de medalles d'or, en els 50 i els 200 esquena. Carme Gómez rememorava així el seu passat de nedadora d'elit. Un matrimoni ben curiós. "Els meus fills deuen pensar, aquests pares s'han tornat bojors, però ho van veient de manera molt emotiva". I és que tant el fill com la filla també segueixen les passes dels seus progenitors. Els dos com a waterpolistes del CN Mataró. Per si tot això fos poc, Lloret treballa també en el món de l'esport. Actualment i des del 2000 és director de l'Institut Nacional d'Educació Física (INEF) a Barcelona. Llicenciat en medicina i cirurgia, entre d'altres, Lloret no es queda només al despatx a manar sinó que també imparteix classes d'anatomia en alguns cursos. Ha publicat diversos llibres sobre diferents matèries: anatomia, natació terapèutica, waterpolo, rehabilitació i, darrerament, el de natació i salut... Ningú sap d'on treu el temps però tranquils que no s'ofega, no!!!

finques

Gil Parés

corredor d'assegurances

93 797 10 13

Gran, 52 (davant l'Ajuntament)

08310 Argentona

e-mail: comercial@gilpares.com

Web: www.gilpares.com

Els nostres clients ens demanen habitatges a la zona d'Argentona. Si vol vendre el seu pis, torre o casa vingui a Gil Parés.

SANT VICENÇ DE MONTALT, centre-casc antic. Casa en venda: Superfície 120 m², 120 m² de solar, 4 habitacions (2 dobles i 2 individuals), bany, bany auxiliar, cantonada, cuina office, saló menjador rústic, terrassa de 20 m², calefacció, vidres dobles, gas, llar de foc, tancaments de fusta. **294.495,93 € (49.000.000.- Ptes.)**

Mataró, zona carrer Isidor. Dúplex en venda: 150 m², 4 hab. (3 dobles, 1 indiv.), 2 banys, cuina office, saló menjador, traster, terrassa a la part superior, armari, calefacció, vidres dobles, llar de foc, entrada indiv. tipus casa. **287.283,78 € (47.800.000 Ptes.)**

ARGENTONA-zona Ajuntament. Pis en venda: 3 hab. (2 dobles, 1 indiv.), 1 bany, 1 bany aux., cuina, saló menjador, terrassa superior de 70 m², garatge opcional, calefacció, llar de foc, balcó amb vistes. **222.374,48 € (37.000.000 Ptes.)**

Mataró, zona Havana. Casa en venda: Superfície 130 m², 3 habitacions dobles, 1 bany auxiliar, cuina, saló menjador, terrassa. Tot amb 2 plantes. **174.293,51 € (29.000.000 Ptes.)**

ARGENTONA-Turó St. Sebastià. Pis en venda: 78 m², 3 hab. (2 dobles, 1 indiv.), 1 bany, cuina equipada, saló menjador, traster, garatge per a 1 cotxe, ascensor, armari, calefacció, vidres dobles, gas. **174.293,51 € (29.000.000.- Ptes.)**

ARGENTONA-Plaça Enamorats. Solar nova construcció en venda: 350 m² quadrat i totalment pla, serveis a la porta, gas, aigua, llum. Per edificació de torre a 4 vents. **204.344,11 € (34.000.000 Ptes.)**

ARGENTONA-Can Raimí. Torre en venda: 90 m², 3 hab. (2 dobles, 1 indiv.), 1 bany, 1 bany aux., cuina, saló menjador, jardí 700 m², garatge tipus local, calefacció, vidres dobles, tanc. alumini, fust. int. roure. **285.480,75 € (47.500.000 Ptes.)**

ARGENTONA-Centre. Àtic en venda: 110m², 4 hab., (1 suite, 2 dobles), 2 banys, cuina, saló menjador, traster, terrassa de 40 m² amb vistes, garatge per a 1 cotxe, ascensor, armari, calefacció, tanc. alumini, fusteria int. de roure, balcó. **254.435,20 € (43.000.000.- Ptes.)**

ARGENTONA-CAN BARRAU. Casa de nova construcció en venda: 280 m², 4 hab. (3 dobles, 1 indiv.), 2 banys, 1 bany aux., cuina office, saló menjador dos ambients, terrassa solàrium, jardí 3 vents, garatge, calefacció, gas. **390.657,87 € (65.000.000 Ptes.)**

ARGENTONA-Centre. Casa en venda: 180 m², 3 habitacions dobles, 1 bany auxiliar, cuina, saló menjador, terrassa, garatge tipus local. **237.399,78 € (39.500.000 Ptes.)**

Argentona-Centre. Apartament en venda: 55m², 2 hab. dobles, 1 bany, cuina menjador, calefacció, gas, tancaments alumini, aire condicionat. Pati de 15 m² privat, tot molt modern i només 2 anys d'antiguitat. **177.298,57 € (29.500.000 Ptes.)**

AUTOSERVEI BRESCA**QUALITAT I PREU****BONA COMPRA**

GRANS MARQUES EN CONSERVES, VINS,
CAVES, CONGELATS DE VERDURA I PEIX,
FORMATGES, EMBOTITS, PERFUMS,
DROGUERIA, ETC...

- OFERTES DIÀRIES
- SERVEI A DOMICILI
- HORARI DE DILLUNS A DISSABTE DE:

8'30 a 13'30 (matí)**17'30 a 20'30 (tarda)****Carrer Barcelona, 40 • 08310 ARGENTONA**

0,60€ 100 ptes. GIG-VERDE Llegums fcs 540 gr

1,59€ MASSO Barchinà de l'oli 1.112 g 1x

0,93€ CASCALES Oli girasol 1 litre

1,39€ 231 ptes. GRANINI Suc i nectors

1,29€ 215 ptes. CELTA (el sèric i descric breu 2)

1,29€ 215 ptes. LU Gai Petit Ecooler norm. i aïllat 150 gr

0,66€ DELTA Amos d'1 kg

0,79€ BLANKOR Brosses d'escombri c.f. 15 u.

2,85€ DIXAN Detergent, base 12 dosis 474

0,45€ G. BLANCA Crema i sopes assortit

3,49€ 581 ptes. COLA CAO Original 800 grs. +15% GRATIS

1,90€ 316 ptes. DAMM Cervesa Estrella pack-6 u 25 cl

1,24€ 206 ptes. COCA COLA Light norm. light s/café i light lim 2 l

1,07€ CONEJO

1,17€ BOM NESTLE Café Barista molt fort, mescla 200 g

OFERTA VÀLIDA FINS AL 26 D'OCTUBRE 2003

TELECOMUNICACIONS

ELECTRÒNICA

SONIELEC S.L.

INSCRITA EN EL REGISTRE D'INSTAL·LADORS DE TELECOMUNICACIONS

INSTAL·LACIÓ - REPARACIÓ - MANTENIMENT

CERTIFICACIONS CABLES ESTRUCTURATS

ANTENES TERRESTRES I SATÈL·LIT

SONORITZACIÓ DE LOCALS

TELEVIGILÀNCIA

CABLEJATS D'EDIFICIS I.C.T.

TRACTAMENT I DISTRIBUCIÓ

DE SENYALS ANALÒGIQUES I DIGITALS

C/. MAJOR, 12 - 08303 MATARÓ - Tel./Fax 93 757 14 04

e-mail: sonielec@wanadoo.es

INTERNET per SATÈL·LIT (2mb/s)

Kràter

Plaça Catalunya, 34

MATARÓ

93 799 09 50

elvideosl@terra.es

www.videokrater.com

Un dels videoclubs més grans de l'Estat.

**Hi trobaràs quasi totes les pelis i més
de 10.000 referències en regals de tota mena**

RESTAURANT
ELS CAÇADORS

CUINA MEDITERRÀNIA

PLATS D'AUTOR

ESPECIALITAT EN PEIX I MARISC

Ctra. Vilassar de Mar, 16

08310 Argentona

TEL. 93 756 13 21 - 93 756 16 31

E-mail: info@loscazadores.com

www.los-cazadores.com

Tot per l'aigua

INSTAL·LADORS

**Un nou concepte
d'instal·lacions!**

Plaça Nova, 6
08310 ARGENTONA

Tel. 93 797 03 57
Fax 93 797 04 67

SPMSYSTEMS@telefonica.net
www.mar-esme.com/spm

Horari: de dilluns a divendres, 8 a 1 matí - 3 a 6 tarda

FINQUES CREUS

Oficina Argentona:
Av. Puig i Cadafalch, 7 baix

Tel.: 93 797 01 23

Ref. 420

APARTAMENT DE 60 m²

Balcó amb excel·lents vistes. 1 habitació doble de 18 m², menjador de 20 m² amb cuina de 6 m². Bany complet.

Tot moblat, amb calefacció, traster i pàrking.

111.872 € (18.500.000 Ptes.)

OBRA NOVA EN EL CENTRE D'ARGENTONA

• LOFT de 37 m². Des de 105.177 €

• Apartaments de 50 m². Des de 120.202 €

• Pisos de 70 m². Des de 168.283 €

• Dúplex de 100 m² + 30 m² de terrassa. Des de 222.374 €

Habitatges amb calefacció, portes de fusta vaporitzades, s. gres última generació, finestres d'alumini, climatitzat, ascensor, terrasses, trasters i tot tipus de luxe.

Ref. 356

Pis super cèntric, amb vistes a la plaça Nova, 100 m², 3 dormitoris, 1 bany complet, cuina nova, calefacció.

TOT REFORMAT.

186.313 €

Ref. 359

Àtic super cèntric i tot exterior, 90 m², 3 dorm. dobles, menjador amb llar de foc de 20 m² amb sort. a la terrassa de 10 m², cuina de 15 m² amb sort. a la galeria, finestres alumini, gres, molt de sol.

178.139 €

Ref. 421

Pis baix, cèntric, 65 m², 2 dormitoris dobles, bany complet, saló amb cuina americana de 30 m², pati de 17 m², tot exterior i tot reformat.

132.222 €

Ref. 419

Dúplex super cèntric de 190 m², 4 dormitoris, 2 banys, saló de 22 m², cuina de 12 m², 24 m² de terrassa.

Ref. 471

ZONA CENTRE

Pis de 90 m², 3 habitacions, saló menjador de 27 m².

222.374 €

Ref. 470

GINESTERES

Casa de 115 m², en parcel·la de 140 m², 4 habitacions, saló menjador de 30 m², 2 banys, llar de foc, aire condicionat i alarma.

318.536 €

Ref. 469

CAN RAIMÍ

Bonica casa de 90 m² en parcel·la 811 m², saló menjador amb llar de foc, 3 habitacions, barbacoa, garatge.

300.000 €

Ref. 472

SOLAR EDIFICABLE

391 m²

Totalment pla.

216.364 €

Ref. 410

TORRE

200 m² amb 700 m² de jardí, saló amb llar de foc de 15 m², menjador de 15 m², 5 habitacions, cuina de 20 m² totalment reformada, tot exterior.

450.759 €

Ref. 459

SUPERCÈNTRIC

Pis de 70 m², 3 habitacions, bany, saló menjador de 27 m².

165.278 €

Ref. 473

Immortalable situació. Construcció rústica. 300 m² útils, 3 terrasses, 4 habitacions (1 tipus suite amb vestidor). Gran saló menjador amb llar de foc, cuina de 22 m², estudi de 50 m², local comercial de 120 m².

450.759 €

Ref. 474

Molt cèntrica. Casa de 250 m², 4 habitacions (1 tipus suite), 2 banys, 2 lavabos, saló menjador amb llar de foc, cuina de 18 m², calefacció, aire condicionat, local de 75 m².

390.657 €

Ref. 410

Casa rústica tota reformada, de 200 m², en un terreny de 700 m², 5 habitacions, 2 banys, saló amb llar de foc, menjador de 25 m².

450.759 €

Ref. 457

Casa de nova construcció, 310 m² en un terreny de 900 m², 6 habitacions, cuina de 35 m², saló menjador de 30 m². VISTES IMPRESSIONANTS.

516.870 €

Ref. 470

LES GINESTERES

Casa de 115 m² en terreny de 140 m², 4 habitacions, saló menjador amb llar de foc, cuina de 15 m². Pàrking, aire condicionat.

318.536,42 €

Ref. 471

Pis de 90 m², 3 habitacions, 1 bany, saló menjador de 27 m², cuina de 12 m² reformada.

MOLT CÈNTRIC.

222.374 €

Ref. 469

CAN RAIMÍ

Casa de 90 m², en parcel·la de 811 m², saló menjador de 25 m² amb llar de foc, 3 habitacions, cuina de 15 m², terrassa amb barbacoa, garatge, traster.

300.000 €

OBRA NOVA EN EL CENTRE D'ARGENTONA

- PLANTA BAIXA de 78 m² amb pati de 21 m².

- 1r pis de 78 m², 3 habitacions

- 2n pis de 78 m², 3 habitacions

222.374,48 €

Ref. 475

TORRE

140 m² en parcel·la de 850 m², 4 habitacions, 2 banys, parquet, saló menjador amb llar de foc, cuina de 12 m², zona enjardinada amb gespa.

Preu a consultar.

MATARÓ

NOVA PROMOCIÓ a C/ Gatassa cant. Dom. El Sabio

• ÀTIC APARTAMENT

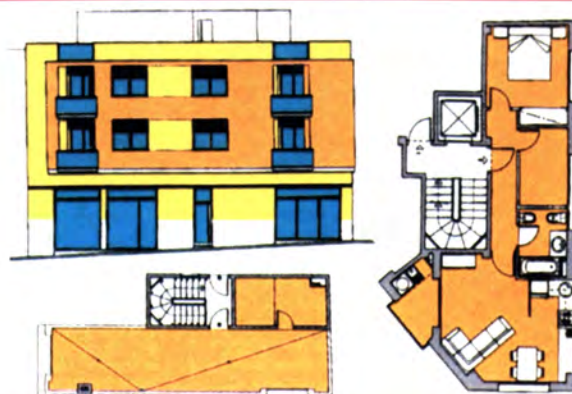
Tot exterior, 2 habitacions, menjador, cuina, galeria bany complet, terrassa de 60 m² + traster de 12 m². Portes de cedre clar, vitroceràmica, porta blindada, ascensor.

• ÀTIC DÚPLEX

Tot exterior, menjador, cuina, bany complet, 2 habitacions, golfes de 15 m² amb entrada des de l'escala interior, terrassa de 25 m² + traster de 6 m². Portes de cedre clar, vitroceràmica, porta blindada, ascensor.

• LOCAL DE 90 m²

DES DE 147.000 €

Tel. 93 797 01 23 FINANCIACIÓ 100% + DESPESES